

list

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Jože Svetina ne išče »izgovorov« za
svoja leta, ampak jih živi...

8

12

20

31

ISSN 1581-8373

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 7
31. JULIJ 2014
1,60 EUR

ŠOLA ZDRAVJA PRAZNUJE str. 8
POZDRAV IZ VRTCA str. 12
OSKAR SOVINČ RAZSTAVLJA str. 20
ANA DESETNICA str. 31

»Bolš je bėjžat, ko pa dóbit jo«

Ob letošnji 100-letnici začetka prve svetovne vojne zbiramo osebne spomine domačinov iz Šaleške doline in okolice na pričevanja iz vojnega obdobja.

Mnoge povedane zgodbe dopolnjujejo ohranjene fotografije vojakov. Njihova strumna drža na fotografijah ne razkriva bridkosti, ki jih danes ni mogoče podoživeteti; bodisi lakota, domotožje, strah ob skrivanju v strelskih jarkih, bodisi bolečina svojcev ob izgubi ljubljenega sina, moža ...

Tone Rezman iz Gaberke se spominja utrinkov iz pripovedovanj svojega očeta Antona Rezmana, ki je bil kot mladenič vpoklican v vojsko:

»Naša šestčlanska družina je živel v Gaberkah, v majhni hiši v Brôdih. V tej hiši je istočasno živel še stričeva petčlanska družina, Nôvakovi, le da na drugi strani lope. Obojni smo imeli po eno kuhinjo in po eno sobo, kjer smo spali po dva skupaj na eni postelji. Kopalnice nismo imeli, samo lavor za umivanje. Pa stranišče je bilo zunaj; kot povsod drugod. – Živel smo skromno. Ate je bil delavec v Vošnjakovi tovarni. Edini je služil kruh, lačnih ust pa je bilo več. Ob večerih smo se otroci posedli okrog ateja in ga prepričevali, naj nam kaj pove o prvi svetovni vojni, kako jo je preživel. Smo ga težko pripravili do tega. Potem pa se je le razgovoril. In ko je začel, ni nehal. Smo ga pa radi poslušali. Je znal lepo povedat. Zmeraj je poudarjal, da vojne še ni konec, da se bo ponavljala. – In prav je imel!

Moj ate Anton Rezman je bil rojen leta 1899 na Ponikvi pri Žalcu. Ko se je začela prva vojna je bil star petnajst let. Noter je pa šel šele proti koncu vojne. Bil je nekje na italijanski fronti. Pravil je, da so morali ničkolikokrat bežati pred Italijani in se skrivati v strelskih jarkih. Ko so se enkrat umikali, so mislili, da so že na varnem, pa so dobili še eno povelje za umik, rikzug! Če je bilo treba naprej, so imeli pa vorverc! Enkrat je razlagal, da so v jarkih čepeli in čakali na povelje: ko bo izstreljena raketa, bo pa umik. Tej so pa šli ... Takrat menda ni bilo več tako grozних napadov, ker je šla vojna proti koncu. Disciplina je bila pa vseeno huda. So bili poveljniki kar zagnani.

Kot vojake jih je na fronti zeblo. Dobili so čevlje in nogavice, vendar prevelike ali premajhne. Zato so si jih morali med seboj zamenjati, da so dobili takšne, ki so jim bili prav. Jedli so same konzerve (golaž, fižol) in vojaški kruh komis. Enkrat kasneje mi ga je ate pokazal (ne vem, kje ga je dobil). To je bil tanek in suh kruh. Si ga moral namočiti, če si ga hotel jesti. Ali pa si moral imeti dobre zobe. Ta komis sem takrat tudi poskusil. Bil je prav okusen, ko se je razmočil.

Moj ate je bil tudi pri koroških borcih, nekje pri Celovcu. Kar pomnim, je hodil po orožnih vajah. Ni ga bilo mesec dni, včasih celo tri mesece. Je prišel z enim orožnim vaj, so ga že klicali na druge. Ate je v vojski dal velik skoz; nazadnje je dal še življenje. Kot partizan je padel v drugi svetovni vojni leta 1944.«

*Pripovedoval Tone Rezman, roj. 1929, Gaberke.
Zapisala Špela Poles, Vila Mayer, junij 2014*

Vila MAYER Šoštanj

Ob stoletnici začetka prve svetovne vojne
**Zbiramo spomine na prvo svetovno vojno,
kot so jo doživljali v Šaleški dolini**

V Vili Mayer bomo stoletnico začetka prve svetovne vojne obeležili z zbiranjem in objavo spominov domačinov na pričevanja o prvi svetovni vojni. Vabimo vas, da nam poveste zgodbo, kot so vam jo pripovedovali tisti (starši, stari starši, ...), ki so živeli v času prve svetovne vojne. Morda imate kakšno fotografijo, pismo, dnevnik ali drug dokument, predmete ipd. Jeseni bomo pripravili razstavo, na kateri bomo predstavili zbrano digitalizirano gradivo. Podatke zbiramo v Vili Mayer, Kajuhovala cesta 10, Šoštanj, od torka do petka med 10. in 16. uro, ali po telefonu: 03 8984 426, do 31. 7. 2014. Vljudno vabljeni, da skupaj ohranimo spomine.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 8 (avgust 2014), pošljete najkasneje do 16. avgusta 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Janez Svetina

Foto na zadnji strani: Vrtec Šoštanj,
Dejan Tonkli, Aleksander Grudnik,
Matej skornšek

Vila Mayer	2
Naša občina	4
Dogodki in ljudje	8
Razglednice in portreti	13
Cerkev	15
Napovednik	16
Podoba kulture	18
Arhitektura	23
Muzej	24
Zgodba	27
Šport in rekreacija	29
Fotoreportaža	31
Julijski utrinki	32

Podpis pogodbe za dobavo in montažo opreme za novi Vrtec Šoštanj

Izgradnja novega vrtca v Šoštanju je največji projekt Občine Šoštanj. Zagotavljanje kvalitetne predšolske vzgoje je že vrsto let ena izmed prioritarnih nalog Občine Šoštanj. Vrtec je do sedaj deloval na štirih (občasno celo petih) lokacijah samo v mestu Šoštanj, poleg tega tudi v Topolšici in Gaberkah. Skupno ga obiskuje okrog 360 otrok.

S septembrom se bodo v nove prostore vrtca selile vse šoštanjske enote (260 otrok). Občina vrtec gradi po sistemu javno-zasebnega partnerstva, zasebni partner je podjetje Esotech, d. d.. Dobavo in montažo opreme novega vrtca pa bo občina zagotovila neposredno iz občinskega proračuna.

Foto: arhiv Občine

Občina Šoštanj je objavila javno naročilo za nakup, dobavo in montažo opreme za novi vrtec Šoštanj v treh sklopih – oprema igralnic, oprema upravnih prostorov in oprema zunanjih igral. Po zaključenem prvem krogu je občina vse ponudnike povabila na postopek s pogajanj, v katerih je v nadaljnjih dveh krogih pogajanj najugodnejšo ponudbo za oba sklopa notranje opreme podala Lesnina MG oprema, d. d., iz Ljubljane, s katero je občina tudi sklenila pogodbo.

Podpisala sta jo župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik upravnega odbora Lesnine MG opreme, d. d., Boštjan Mencinger.

Vrednost prvega sklopa, ki vključuje opremo igralnic, garderob in dodatnih prostorov za otroke je 207.619,04 EUR z DDV, vrednost opreme upravnih prostorov pa je 82.571,25.

Ob podpisu pogodbe za opremo notranjih prostorov je župan Darko Menih povedal: »Izjemno veseli smo, da gradnja vrtca tako dobro poteka. Gre za velik in resnično lep objekt. Naše glavno vodilo pri gradnji vrtca je bilo, da bo prijazen otrokom. Odločili smo se, da bo z izjemo nekaj servisnih prostorov vsa oprema v vrtcu nova, velik poudarek pri popisih pa smo dali kvaliteti materialov. Izbrani izvajalec je znan po svoji kvaliteti, zato ne dvomimo, da bo oprema našega novega vrtca lepa in predvsem narejena iz kakovostnih materialov.«

Podpis pogodbe za dobavo in montažo zunanjih igral za novi vrtec Šoštanj

Potem, ko je župan Občine Šoštanj podpisal pogodbo z Lesnino MG opremo, d. d., za dobavo in montažo notranje opreme novega vrtca v Šoštanju, je danes, 16.7.2014 podpisal še pogodbo za dobavo in montažo opreme zunanjih otroških igrišč.

Vrednost pogodbenih del je 41.489,62 EUR z DDV, gre pa za opremo dveh zunanjih igrišč, ki sta med seboj povezana – eno je namenjeno otrokom prvega starostnega obdobja, drugo pa starejšim otrokom.

»Igrišče je izjemno pomemben del vrtca, zato smo tudi ta sklop

načrtovali zelo skrbno in pozorno. Na zunanjem delu bo nekaj zanimivih igralnih elementov, tukaj mislim predvsem na ladjo, ki predstavlja tudi navezavo na sosednjo Vilo Mayer, saj je bil Dušan Mayer kapitan dolge plovlbe,« je ob podpisu pogodbe povedal župan.

Foto: arhiv Občine

Javni razpis za sofinanciranje programov turizma

18. julija 2014 se je iztekel rok za oddajo prijav na javni razpis za sofinanciranje program turističnih društev in turistične zveze v občini Šoštanj.

Na razpis so se lahko prijavila društva, ki imajo sedež v občini Šoštanj in delujejo vsaj eno leto ter izpolnjujejo še druge pogoje, ki so navedeni v razpisu, ki je objavljen na spletni strani Občine Šoštanj.

Za programe turizma je Občina Šoštanj predvidela 34.000 evrov, gre pa za sredstva, ki so odvisna od prihodka turistične takse.

Prenova Trga svobode v Šoštanju

Občina Šoštanj je na portalu javnih naročil objavila javno naročilo za prenovo Trga svobode v Šoštanju. Razpisna dokumentacija je v celoti objavljena na spletni strani Občine Šoštanj, rok za prijave je bil 18. julij 2014 do 10. ure.

Občina Šoštanj načrtuje prenovo trga v celoti – ureditev komunalne infrastrukture, prenovo javne razsvetljave in novo zasnovo trga, ki bo med drugim služil tudi kot prireditveni prostor.

S prenovo trga bodo pričeli takoj po podpisu pogodbe – predvidoma sredi avgusta.

Javno naročilo za izvajanje prevozov šolskih otrok

Na portalu javnih naročil je Občina Šoštanj objavila javno naročilo za izvajanje prevozov šolskih otrok za naslednji dve šolski leti.

Občina Šoštanj je zelo razvejana, zato Osnovno šolo Karla Destovnika-Kajuha obiskuje veliko vozačev.

Šolske poti so zaradi hribovitih predelov občine izjemno zahtevne. Občina Šoštanj je naročila izdelavo študije varnih šolskih poti in prevozov šolskih otrok, ki je skupaj s prometno-varnostnim načrtom priloga javnega naročila.

Za ogled prometno-varnostnega načrta je potrebno namestiti aplikacijo google-earth.

Mestna kolesa v Šoštanju

Občina Šoštanj se je odločila za vzpostavitev sistema mestnih koles. Eden izmed ciljev tega projekta je tudi medobčinsko povezovanje, zato smo se odločili za vzpostavitev sistema, ki je kompatibilen s sosednjimi občinami.

V praksi to pomeni, da si bodo lahko obiskovalci sposodili kolo v Šoštanju in ga pustili na postaji v sosednji občini in seveda obratno.

Na portalu javnih naročil je objavljeno javno naročilo malih vrednosti, razpisna dokumentacija pa na občinski spletni strani.

Izposoja mestnih koles v Šoštanju bo mogoča še to jesen.

Volitve v svete krajevnih skupnosti 5. oktobra

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je razpisal volitve za člane svetov krajevnih skupnosti v občini Šoštanj, ki bodo, tako kot volitve za župana in občinske svetnike v nedeljo, 5. oktobra 2014. Roki za volilna opravila začnejo teči 21. julija 2014.

Vsi dokumenti in informacije v zvezi z lokalnimi volitvami bodo objavljeni na občinski spletni strani.

Počitniško delo

Dvajset dijakov oz. študentov je danes pričelo z opravljanjem počitniškega dela v organizaciji Občine Šoštanj.

Gre za projekt Mladi lepšajo mesto in okolico, ki ga Občina Šoštanj že šesto leto zapored organizira v sodelovanju s Termoelektrarno Šoštanj (TEŠ). S tem projektom občina mladim omogoča teden dni dela v poletnih mesecih, mladi pa predvsem čistijo okolico, barvajo ograje, pomagajo v Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha, Vrtcu Šoštanj... vsako leto poskrbimo tudi za medgeneracijsko druženje, saj se dvakrat tedensko dijaki in študentje v PV Centru starejših Zimzelen družijo s prebivalci centra, se z njimi sprehajajo, pogovarjajo in jim tako krajšajo čas.

Foto: arhiv Občine

Dela bodo opravljali pretežno v mestu Šoštanj pa tudi v ostalih naseljih v občini, v kolikor so krajevne skupnosti za to izrazile interes. Predvsem v drugi polovici avgusta bo kar nekaj dela s selitvijo vrtca.

Vsi, ki opravljajo počitniško delo v organizaciji Občine Šoštanj, morajo opraviti izpit iz varstva pri delu, ki ga za vse udeležence, teh je letos preko 200, organizira Občina Šoštanj, potrdilo, ki ga prejmejo, velja dve leti.

Mladi so prišli na zbirno mesto v TVD Partizan dobro razpoloženi in polni delovne vneme. Kljub slabemu vremenu so imeli že takoj veliko dela z urejanjem in čiščenjem tega rekreacijskega objekta.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOSE Z JAVNOSTMI

Poročilo PP Šoštanj

Pretekli mesec je na območju občine Šoštanj minil dokaj mirno. Na področju prometne varnosti smo beležili štiri prometne nezgode.

21. 5. 2014 smo bili obveščeni o nezgodi na Trgu svobode v Šoštanju. Voznica je z vozilom udarila v stebriček pri spomeniku ter s kraja odpeljala, ne da bi o tem obvestila oškodovanca, Občino Šoštanj. Po poizvedovanju smo povzročiteljico izsledili in ji izdali plačilni nalog.

23.5. 2014 smo obravnavali prometno nezgodo v Lokovici. Do trčenja je prišlo med voznico osebnega avtomobila in voznikom kolesa z motorjem, ki je bil v nezgodi lažje telesno poškodovan. Povzročiteljici je bil izdan plačilni nalog.

27. 5. 2014 nas je poklical udeleženec prometne nezgode v Ravnah pri Šoštanju. Prijavitelju je voznik drugega vozila izsilil prednost, zaradi česar je prišlo med njima do trčenja. Povzročitelju je bil izdan plačilni nalog.

30. 5. 2014 smo v Šoštanju kontrolirali voznika osebnega avtomobila. V postopku smo ugotovili, da je vozil brez vozniškega dovoljenja. Zaseženo mu je bilo vozilo, svoje ravnanje pa bo obrazložil na sodišču.

11. 6. 2014 smo pri Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju naleteli na prometno nezgodo, ki se je zgodila med voznico avtomobila in kolesarjem. Ugotovili smo, da je voznica izsilila prednost kolesarju, ki se je bil ob trku lažje telesno poškodoval. Izdan ji je bil plačilni nalog.

Tudi varnost na področju kriminalitete je minila dokaj mirno. Obravnavali smo šest kaznivih dejanj.

19. 5. 2014 in 31. 5. 2014 nas je poklical krajan Topolšice in prijavil, da so mu pri starem gasilskem domu v Topolšici odtujili več kosov kovinskih regalnih elementov. S tatvinama je oškodovan za najmanj 900 EUR.

19. 5. 2014 nas je poklicala krajanka Šoštanja in prijavila da je njen bivši partner pretepel njenega otroka. Svoje ravnanje bo moral zagovarjati na sodišču.

24. 5. 2014 smo bili obveščeni, da je v dežurni ambulanti v Velenju zdravniško pomoč poiskal krajan Šoštanja, ki naj bi ga pretepli neznanci na območju Slemenca. Na kraju in z zbiranjem obvestil smo ugotovili, da je do prepira in pretepa prišlo med bivšima izvenzakonskima partnerjema. Prijavitelju je bil izrečen ukrep prepovedi približevanja, zoper njega pa sledi tudi kazenska ovadba za nasilje v družini in krive ovadbe.

27. 5. 2014 smo obravnavali kaznivo dejanje tatvine mobilnega telefona. Do tatvine je prišlo v garderobi telovadnice osnovne šole, prijavitelj pa je s tem oškodovan za najmanj 400 EUR.

10. 6. 2014 smo odšli v dežurno ambulanto Zdravstvenega doma Velenje, kjer nas je počakal krajan Gaberk. Ugotovili smo, da ga je pretepel znanec, ki bo svoje ravnanje moral zagovarjati na sodišču.

Na področju javnega reda in miru smo intervenirali v treh primerih.

18. 5. 2014 nas je obvestil zaskrbljen oče in prijavil, da je NN moški vrgel po tleh njegovega otroka ter želel ukrepanje. Izsledili smo kršitelja, za kršitev pa mu je bil izdan plačilni nalog.

27. 5. 2014 smo posredovali v zdravilišču v Topolšici, kjer je javni red in mir kršil občan Velenja. Na kraju smo mu izdali plačilni nalog. Po odhodu policistov je moški nadaljeval s kršitvijo v trgovini v Topolšici, kjer mu je bil ponovno izdal plačilni nalog ter odrejeno pridržanje, ki ga je preživel na Policijski postaji v Velenju.

Ker je že čas letnih dopustov ne bo odveč nekaj nasvetov, kako poskrbeti za svoje premoženje.

ZORAN KREVZEL STOJKO

Skupina **hse**

**TERMoeLEKTRARNA
ŠOŠTANJ**

S preizkusi posameznih komponent, v TEŠ prehajajo v zaključno fazo izgradnje Bloka 6

Ko bodo začetni vroči zagonski preizkusi uspešno izvedeni, v TEŠ pričakujejo prvo sinhronizacijo na slovensko elektroenergetsko omrežje, kar pomeni da bodo proizvedeni prve kWh iz Bloka 6.

(Šoštanj, 23. julij 2014) – V Termoelektrarni Šoštanj (TEŠ) že dalj časa izvajajo hladne zagonske preizkuse posameznih komponent in sistemov v okviru dokončanja projekta izgradnje nadomestnega Bloka 6. Včeraj, 22. julija 2014 so se pričeli tudi vroči zagonski preizkusi, ki pomenijo začetek prve zakuritve kotla. Prvi preizkusi se izvajajo z lahkim kurilnim oljem in nato postopoma preidejo na prašno kurjavo (premog) prihodnji teden. V prvi fazi se bodo preizkusi na kotlovske postrojenju izvajali 20 dni neprekinjeno oz. 500 obratovalnih ur. V naslednji fazi preizkusov v mesecu septembru se bodo ti preizkusi razširili tudi na turbinsko postrojenje. *»Ko bodo začetni vroči zagonski preizkusi uspešno izvedeni, pričakujemo prvo sinhronizacijo na slovensko elektroenergetsko omrežje v začetku oktobra 2014, kar pomeni da bomo takrat proizvedli prve kWh iz Bloka 6. Da do sedaj potekajo vsi preizkusi izredno dobro, se imamo zahvaliti vsem izvajalcem na gradbišču in odlični projektni ekipi Termoelektrarne Šoštanj, ki vsi skupaj s svojo visoko strokovnostjo in izredno motivacijo zagotavljajo, da se vsi preizkusi izvajajo v načrtovanih časovnih okvirjih«*, je povedal direktor TEŠ Peter Dermol.

###

Dodatne informacije: Marko Jelen, odnosi z javnostmi; Email: marko.jelen@te-sostanj.si; tel: 051 244 499

Termoelektrarna Šoštanj d. o. o. / Cesta Lole Ribarja 18 / SI - 3325 Šoštanj
T: +386 (0)3 899 31 00 / F: +386 (0)3 899 34 85 / E: info@te-sostanj.si / www.te-sostanj.si / ID za DDV: SI92189903

Družba je vpisana pri Okrožnem sodišču v Celju, št. reg. vpisa 1/00511/00.

Znesek osnovnega kapitala 330.027.060,00 EUR. Transakcijski račun: NLB d.d., Ljubljana SI56 02426-0017217937; UniCredit banka Slovenija d.d., Ljubljana SI56 29000-0003080383; Banka Koper d.d., Koper SI56 10100-0038312861; Nova KBM d.d., Maribor SI56 0451-50001707126.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO GABERKE

Gaberke 100, 3325 ŠOŠTANJ, Davčna št.: 66922020

Tel.: 03/589-32-00, e-mail: pgdgaberke@gmail.com

PGD Gaberke, Gaberke 100, 3325 Šoštanj, objavlja na podlagi 83. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS št. 69/2003, 18/2004-ZVKSES, 47/06-ZEN, 45/2008-ZVetI in 57/2008, 90/2009-Odl US, 62/2010-ZUPJS, 56/2011-Odl.US, 87/2011 in 40/2012-ZUJF) in sklepa 7. redne seje Upravnega odbora PGD Gaberke z dne 22. 7. 2014 naslednji

RAZPIS

ZA DODELITEV STANOVANJSKE HIŠE PGD GABERKE V NAJEM IN OPRAVLJANJE HIŠNIŠKIH OPRAVIL ZA PROSTORE GASILSKEGA DOMA GABERKE

Predmet razpisa:

Predmet razpisa je oddaja stanovanjske hiše PGD Gaberke v najem za potrebe izvajanja hišniških opravil v gasilskem domu Gaberke. Velikost hiše znaša 9,15 x 10,15 m² (tri etaže): v nadstropju 73,75 m², v pritličju 72,45 m² in v kleti 52,95 m². Stanovanjska hiša je primerna za 5-člansko družino. Stanovanjska hiša je komunalno urejena.

Na razpis za dodelitev stanovanjske hiše v najem se lahko prijavijo fizične osebe, ki izpolnjujejo naslednje razpisne pogoje:

- izpolnjevanje splošnih pogojev: državljan RS, aktivno znanje slovenskega jezika, nekaznovanost in neobsojenost,
- vozniški izpit B kategorije,
- pripadnost stroki, gasilstvu in domačemu društvu,
- izobrazba tehnične stroke,
- strokovna usposobljenost.

Poleg navedenih pogojev se od nosilca – bodočega hišnika pričakuje:

- da bo skrbel za prostore gasilskega doma in v celotnem objektu opravljal hišniška opravila,
- da bo skrbel za red in čistočo vseh prostorov v objektu ter skrbel za vzdrževanje in urejanje objekta in okolice v letnem in zimskem času,
- sodelovanje in pomoč pri organizaciji društvenih tekmovanj, prireditvev in podobno,
- poznavanje upravljanja s telekomunikacijskimi in preostalimi elektronskimi napravami gasilske stroke – UKV napravo, napravami za ogrevanje objekta itd.

Podrobno bodo vsa dela in naloge hišnika določene z najemno pogodbo za stanovanjsko hišo.

Najemnina:

Izbranemu kandidatu društvo nudi najem stanovanjske hiše brezplačno, z vzajemnim sodelovanjem glede na razpisne pogoje. Kandidat krije lastne redne stroške ogrevanja (plin), vode, električne energije, telefona, KRS, odvajanja in čiščenja komunalnih odpadkov ter odvoza smeti. Števci za stanovanjsko hišo so ločeni od števecv za gasilski dom.

Kriteriji za dodelitev stanovanjske hiše v najem:

Prednost pri dodelitvi stanovanjske hiše v najem bo imel kandidat, ki:

- ima stalno prebivališče v občini Šoštanj,
- je član domačega društva ali član ostalih gasilskih organizacij,
- ima delovne izkušnje, znanja in veščine na primerljivih delih in nalogah.

Vloga za najem stanovanjske hiše in izvajanje hišniških opravil mora vsebovati tudi:

- življenjepis prijavitelja, v katerem naj poleg formalne izobrazbe navede tudi druga znanja in veščine, ki si jih je pridobil, ter eventualna znanja s področja poznavanja gasilske tehnike,
- morebitno vključenost v razna društva,
- opis družinskih razmer, zaposlenosti, podatke o družinskih članih, ki bodo z njim prebivali v stanovanju (število družinskih članov, njihova starost, izobrazba in zaposlenost partnerja ...).

Po končanem razpisu se sklenu najemna pogodba za stanovanjsko hišo in opravljanje hišniških opravil za prostore gasilskega doma Gaberke za določen čas 5 let z možnostjo podaljšanja najemnega razmerja.

Vsi zainteresirani naj pošljejo vlogo z vsemi dokazili v zaprti ovojnici z označbo »Najem hišniškega stanovanja in opravljanje hišniških opravil za prostore gasilskega doma Gaberke« na naslov: PGD GABERKE, Gaberke 100, 3325 Šoštanj najkasneje do vključno 12. septembra 2014.

Interesenti bodo o izbiri pisno obveščeni najkasneje 10 dni po opravljeni izbiri.

Proslava ob krajevnem in državnem prazniku v Ravnah

Za našo samostojno državo je bilo naporno leto. Poleg politične in ekonomske krize, nas je letos pestil še žled. Vendar smo kljub temu še vedno tu, močnejši in še bolj povezani. Predvsem pa smo ponosni na našo skupno državo Slovenijo. Skupaj z njo smo praznovali že njen 23. rojstni dan. Pred toliko leti smo Slovenci dobili svoj košček sveta, svoj del svobode in samostojnosti.

Foto: arhiv

V ta namen smo v krajevni skupnosti Ravne pripravili posebno proslavo. Tako kot vsako leto, je bila tudi ta proslava načrtovana na predvečer državnega in krajevnega praznika pri Jazbeški lipi, vendar smo jo zaradi slabih vremenskih razmer prestavili. Program in slovesno podelitev krajevnih priznanj smo izvedli 25.6. pri Abidniku, kamor je bil že 10. leto zapored izveden pohod po ravenski poti. Proslavo smo otvorili z nastopom ravenske godbe, nato pa je sledil slavnostni govor predsednika KS Ravne Jožeta Soviča. Proslave se je udeležil tudi župan občine Šoštanj, gospod Darko Menih in zbranim namenil nekaj besed. Prireditve so popestrili še otroci iz POŠ Ravne, moški pevski zbor Raven, ženski pevski zbor Raven in ravenski Štrajherji. Z obiskom nas je počastil tudi predsednik planinske zveze Slovenije, gospod Bojan Rotovnik. Priznanja sta prejela Ivan Stvarnik, za dolgotrajno in uspešno vodenje društva upokojencev Ravne, ter Kodrun Jure za uspešno vodenje kulturno umetniškega društva Ravne.

Na koncu smo se okrepčali še z golažem, ki so ga v imenu krajevne skupnosti Ravne skuhalo Jančič Jože, Marija Vačovnik in Darinka Meh. Za samo organizacijo prireditve je poskrbel Srečko Potočnik. Vsem sodelujočim se seveda najlepše zahvaljujemo, predvsem pa družini Abidnik, ki je odstopila prostor, da smo lahko prireditve in sam pohod izvedli.

Foto: arhiv

Tako smo počastili krajevni in državni praznik. Šolarji in dijaki so se podali v brezskrbne počitnice, prav kmalu bodo to lahko storili tudi študentje. Čeprav trenutno vreme še ne nakazuje toplega poletja, pa verjamemo, da se bo tudi to izboljšalo in boste vsi lahko uživali v vročem poletju.

SOVIČ ŠPELA

Šola zdravja praznuje

Vsredo, 09. Julija 2014, smo obhajali prvo obletnico delovanja Šole zdravja(ŠZ) v Šoštanju.

Foto: arhiv

Prvotni načrt, da bomo začeli z jutranjo telovadbo na travniku za vilo med prelepimi hortenzijami in visokimi iglavci, nam je preprečil dež. Tako smo se 21 udeležencev jutranje telovadbe po metodi 1000 gibov, avtorja in idejnega vodje društva ŠZ, beloruskega zdravnika dr. Nikolaja Grishina, drenjali pod streho pred našo čudovito vilo, okrašeno z rojstnodnevnimi prazničnimi baloni, darilo Romane, ki je z nami veselo telovadila. Nato smo se v dvorni restavraciji vile posladkali s torto, ki so jo nam pripravili v slaščičarni prijaznega gostitelja (Gost) in nazdravili s penino ob spremljavi kitare pod veččimi prsti soproga naše zveste članice Irme, lastnice Centra Soli. Ob tem smo se sladkali s svežim pecivom iz Miš Maša, jabolčnim sokom in jabolčnimi krehli, katere nam je podarila Kmetijska zadruga. Kot se ob rojstnih dnevih spodobi, smo za darilo prejeli kape s šildom oranžne barve, ki nam ga je donirala Terme Topolšica.

Foto: arhiv

Ob 10 uri smo pred kulturnim domom za spomin zasadili drevo – japonsko vrbo, darilo vrtnarstva Potočnik. Veseli smo bili, da nas je počastil s svojo prisotnostjo Župan naše občine, g. Darko Menih. Hvala mu za podporo in spodbudne besede.

Rojstni dan smo zaključili z večerno zvočno kopeljo, ki nam jo je z igranjem na gongih in tibetanskih skledah izvedla naša dobrotnica Nives v dvorni restavraciji vile Široko.

Lepo je bilo videti nasmejane obraze zadovoljnih udeležencev jutranje telovadbe. Pozitivna energija je kar kipela iz nas in upamo, da jo bomo prenesli čim večjem številu občank in občanov Šoštanja in okolice, katere ob tej priliki vljudno vabimo, tako, kot Moj Radio oglašuje vsako jutro 15 minut pred sedmo, da nam se pridružijo vsak delovni dan ob 7,30 pred vilo Široko.

Čestitke in topel objem vsem telovadkam in telovadcem ter velika zahvala vsem podpornikom, ki so nam omogočili lepo praznovanje prvega rojstnega dne.

ZDENKA URŠNIK

Na Pristavi prižgali kopo

Na Pristavi so znova slovesno prižgali kopo. Kuhanje oglja je dandanes skoraj izumrlo in le redki starejši mojstri se tega težavnega in dolgotrajnega dela še lotijo.

Foto: TD Pristava

Na Pristavi že vrsto let ohranjajo to lepo staro tradicijo. Včasih so oglje pridobivali izključno v posebnih kopah, ki so jih ogljarji postavljali v gozdovih. Les je potrebno najprej posušiti, material nato prečno razžagajo, te kose razcepijo na primerno debelino in jih zložijo v pokončni stožec, ki ga obdajo z mokro zemljo. V tako postavljeno kopo naredijo dve odprtini – eno na vrhu in drugo ob vnožju. Na sredini kope nato prižgejo ogenj, ki ustvarja potrebno toploto, da les zogleni.

Kopo na Pristavi vsako leto postavijo člani Turističnega društva Pristava, prižgal pa jo je tudi letos župan Občine Šoštanj Darko Menih. Župan se je ob tej priložnosti zahvalil članom domačega društva, ki tako skrbno ohranjajo staro tradicijo in s tem skrbijo, da stari poklici ne gredo v pozabo. Uspeh pridobivanja oglja na star način je bil namreč v največji meri odvisen od usposobljenosti ogljarja.

TJAŠA REHAR

Veterani Šoštanja na prvem Prisanovem pohodu

V okviru praznovanja dneva državnosti, 23. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije ter v spomin na legendarnega komandanta območnega poveljstva Teritorialne obrambe Ervina Prislana, je bil v organizaciji OZVVS Šoštanj in občine Šoštanj izveden prvi Prisanov pohod.

Foto: arhiv

Pohod je bil organiziran zadnjo soboto v mesecu juniju po poteh spominskih obeležij, kjer so v letih 1990 in 1991 tajno čuvali orožje takratne TO in prebegli helikopter Gazela na območju občine Šoštanj.

Kakšnih štirideset udeležencev pohoda se je v lepem sončnem sobotnem jutru zbralo pred spomenikom v Kajuhovem parku, kjer so krenili na pot. Pot je udeležence vodila po domačijah, ki so pred več kot dvajsetimi leti hranili orožje ter skrbeli za vojaški helikopter, ki je s posadko prebegnil na našo stran.

Pohodniki so se ustavili v Šoštanju pri Vidic Jelenku, v Ravnah pri Toplišek Ivanu ter Sovič Francu, zaključili pa so v Zavodnjah pri Juvan Ivanu na Žoharjevi domačiji. Pri Žoharju je udeležence pohoda pozdravil župan občine Šoštanj Darko Menih. Veterani pa so skuhali odličnega bograza za vse pohodnike.

Foto: arhiv

Veterani območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj so pohod, poleg obujanja spominov, izkoristili tudi za prijateljsko druženje ter rekreacijo v naravi. Ob zaključku pohoda so bili enotni, da je pohod dobro uspel in da se srečajo naslednje leto na drugem Prisanovem pohodu, ki jih bo vodil naprej od Zavodenj do Belih Vod po ostalih domačijah, ki so sodelovale pri osamosvojitvi Slovenije.

LEON STROPNIK

Okrogla miza v Gaberkah : »Kako izboljšati turistično podobo kraja«

13.6.2014 je v Domu krajevne skupnosti Gaberke potekala okrogla miza »Kako izboljšati turistično podobo kraja«.

Foto: Aleksander Grudnik

Cilj okrogle mize je bil izmenjava mnenj in predlogov aktivnosti, ki bodo pripomogle k še večji urejenosti, prepoznavnosti in še živahnijem utripu življenja v Gaberkah. Udeleženci okrogle mize so bili: predstavnica občine Šoštanj Tina Videmšek, predsednik KS Gaberke Zvone Koželjnik, predstavnik PGD Gaberke Boštjan Borovšek, predsednik planinske sekcije Gaberke Igor Rezman, predsednik športnega društva Gaberke Primož Grudnik, predsednik KTD Kulturnica Gaberke Franc Šteharnek ter člani upravnega odbora Kulturnice Aleksander Grudnik, Mirko Verhovnik in Marko Jevšenak. Vsi udeleženci so se zavzeli za sodelovanje in usklajevanje pri načrtovanju in izvajanju aktivnosti, saj je izboljšana podoba kraja in obogatitev dogajanja v njem v skupnem interesu. Prav tako pa je, v izogib podvajanja terminov, v skupnem interesu usklajen letni terminski plan delovanja društev. Številni krajanje so namreč aktivni v več društvih.

V razpravi so bili podani številni predlogi, med drugim, da je potrebno skrbeti za urejevanje pohodnih in sprehajalnih poti, da bi bilo potrebno opozoriti na znamenitosti in zanimivosti kraja z informativno tablo že ob vstopu v Gaberke in v bližini doma krajanov, poenotene predstavitvene table bi bile lahko postavljene ob vseh zanimivostih kraja. Krajevna skupnost Gaberke in društva sicer že imajo

v načrtu številne aktivnosti, med njimi: priprava zloženke za predstavitev kraja, ureditev nove Gaberške poti, ki bo odprta v avgustu 2014, barvanje in ravnanje stebrov za luči javne razsvetljave, proučitev možnost postavitve dodatnih košev za pasje iztrebke, skrb za urejenost ekološkega otoka, izvedba sanacije mostu in regulacije potoka Velunje ob objektih Kulturnice, aktivnosti za ureditev pločnika in kolesarske steze skozi Gaberke (od glavne ceste do Križnika) in priprava načrta krajevne tematske poti »Od kmetije do kmetije«. Aktivnosti za ureditev kolesarske poti od Gaberk do Šoštanja, sajenje dreves in ostale aktivnosti urejanja okolja ob novo nastajajočem jezeru v Gaberkah pa so v načrtu za čas, ko bodo za to dani pogoji.

Krajevni praznik, ki ga Gaberke praznujejo sredi julija, bo obeležen z različnimi prireditvami in dogodki (športni turnir, pohodi, proslave), pri pripravi katerih bodo sodelovala vsa društva in KS Gaberke. Zaključna prireditev bo 20.9. 2014 pod kozolcem Kulturnice. V sklopu priprav na obeležje krajevnega praznika, se bo v času od julija do septembra 2014 izvedla akcija: Naredimo naš kraj lepši, pri katerem bodo aktivno sodelovali krajanji s svojim prispevkom k bolj urejenemu okolju. Vsa navodila bodo krajanji dobili po pošti.

Ob zaključku okrogle mize so se udeleženci strinjali, da obstajajo številne možnosti, kako kraj narediti še lepši. Zelo pomembno pri tem je sožitje in sodelovanje vseh prebivalcev. Z vztrajnim prizadevanjem za urejenost in z vzpodbujanjem krajanov k različnim aktivnostim, bo kraj resnično (p)ostal prijeten za bivanje. V kraju kjer se dobro počutijo prebivalci, pa se bodo dobro počutili tudi obiskovalci.

ALEKSANDER GRUDNIK

Oglarjenje na Pristavi

Turistično društvo Pristava se tudi letos ni izneverilo tradiciji demonstracije kuhanja oglja in kot vsako leto, so prižig kope na prireditvenem prostoru pod gradom Forthtenek načrtovali konec meseca junija, točneje v sredo, 25. junija.

Kar nekaj časa jim je vzela priprava drv, ki ji je sledila postavitve kope in nazadnje njeno nasutje z zemljo. Vse je bilo opravljeno tako, kot jih je naučil pokojni Ruda Strmčnik. Vendar pa jim je letos muhasto vreme povzročilo veliko nevšečnosti. Na predvečer načrtovanega prižiga kope, je močan naliv povzročil zdrs vse zemlje iz kope in ponovno jo je bilo potrebno nasuti na kopo. To pa je glavnim akterjem tega dogodka vzelo kar nekaj časa, saj je bila zemlja razmočena. Prižig kope so tako morali prestaviti in prižig se je zgodil v soboto 27. junija. Častni prižigalec kope je bil, kot že toliko let pred tem, župan občine Šoštanj Darko Menih. Vendar nalivov in deževja s tem dnem še ni bilo konec. Kopo je med procesom kuhanja oglja še nekajkrat namočil dež, vendar so jo oglarji uspeli še pravočasno s prekrivali zaščititi pred zdrsom zemlje. Potrebna je bila velika skrb, da kopa med kuhanjem ni ostala brez zaščitne plasti. Zaščitna plast zemlje je namreč namenjena zaščititi pred dostopom kisika med procesom kuhanja oglja. Ob prepozmem reagiranju oglarjev, bi se kisiku omogočil dostop v notranjost kope in ta bi se v trenutku vžgala in najbrž tudi pogorela.

Foto: Aleksander Grudnik

Tako je za pristavskimi oglarji nova izkušnja. Sami pravijo, da so se letos naučili kuhati oglje tudi v deževnem obdobju. Nekaj izkušenj so sicer pridobili v preteklih letih, vendar je bilo to leto glede na pogostost in veličino nalivov izjemno. Nekaj nasvetov jim je sicer glede take problematike dal že Ruda Strmčnik, a kot pravijo, so se največ naučili skozi praktično delo. Kopo so razdrli po 14 dneh kuhanja.

Pristavske oglarje bo letos moč videti še pri kuhanju oglja na Ljubnem ob Savinji in v Podgorju pri Slovenj Gradcu.

ALEKSANDER GRUDNIK

Najboljšim vinarjem so podelili priznanja in medalje za letnik 2013

VŠmartnem ob Paki so v začetku maja pod vodstvom mag. Antona Vodovnika že osemnajstič ocenili 65 vzorcev vin članov Vinogradniškega društva Šmartno, ki združuje kar 137 malih in srednje velikih vinogradnikov.

Medalje in priznanja za vina Šampion leta 2014 so prejeli (z leve) Peter Krajnc, Mihael Fajfar ter Alojzij Slemenšek. Foto: Jože Miklavc

V petek, 23. maja pa so na posebni slovesnosti v dvorani Mladinskega centra »Marof« v Šmartnem podelili srebrne, in zlate medalje, najboljšim trem vinogradnikom pa priznanja »Šampion leta 2014« za odlična, vrhunska in šampionska vina. V družbi slovenske vinske kraljice Špele Štokelj, konzula viteškega omizja Vipava Janeza Dežmana ter ambasadorja Reda združenja slovenskega reda vitezov vina Milana Kneževiča, so jih podelili številnim domačinom ter malim vinogradnikom z območja Šaleške in obrobja Zgornje Savinjske doline. Kot je dejal že ob ocenjevanju mag. Anton Vodovnik, se je kultura pridelave in kletarjenja v minulih osemnajstih letih na tem najbolj severozahodnem predelu vinogradniške dežele Podravje, izjemno dvignila, s tem pa tudi kakovost pridelanih vin. V lanskem letu so ob neugodnem vremenu in zahtevnem kletarjenju dosegli povprečno stopnjo 18,06. Ob prijetnem kulturnem programu ter degustaciji najboljših ocenjenih vin različnih sort, ki jo je strokovno vodil somelier 3. st. Dare Špenko, so vinogradniki uspešno sklenili lanskoletno sezono trdega dela in druženja z vinogradi ter prijatelji dobrega vina. Slovenska vinska kraljica Špela Štokelj, ki je pred slovesnostjo obiskala kleti Mihaela Fajfarja, Alojza Slemenška ter idilično leseno zidanico Danila Pokleke, je ob podelitvi najvišjih priznanj in medalj za šampionska vina, izrazila visoko priznanje za odlične dosežke in delovanje vinogradniškega društva v teh krajih.

JOŽE MIKLAVC

Obujanje starih šeg ob Florjanovem in jajčeriji v Belih Vodah

Florjanovo je praznik pomladi, Sv. Florjan pa nasprotnik ognja in zaveznik vode.

Foto: arhiv

Vsako leto na Florjanovo naši mladi in samski fantje v Belih Vodah obišejo sokrajane na domu, jim zapojejo nekaj domačih pesmi in v zahvalo pa dobijo jajca, mnogokrat seveda tudi malico in kakšen dober kozarček. Vsa zbrana jajca fantje nato prodajo, z denarjem, ki ga s tem zaslužijo pa priredijo srečanje za vse krajanje Belih Vod. Letošnje srečanje je bilo v nedeljo, 13.7.2014. Fantje so se res potrudili in pripravili srečanje v stilu naših starih staršev. Sokrajani smo se lahko pomerili v dvigovanju lesene klade in ugotavljanju njene teže, streljanju z zračno puško, zabijanju žebeljev, igranju kart (durek in šnops) in še bi lahko naštevali. Za vse zmagovalce so bile pripravljene privlačne nagrade, med katerimi je bila tudi ovčka in samokolnica, če omenimo le glavni dve. Poskrbeli so tudi za okusni prigrizek na žaru in dobro pijačo. Srečanja se je udeležilo zelo veliko krajanov in prav ponosni smo bili na naše mlade člane, da v današnjih modernih časih še najdejo čas in voljo za ohranjanje starih šeg in navad, ki na žalost vedno bolj tonejo v pozabo.

KŠD VULKAN

Stanovalka Zimzelena bo teden dni živela v Španiji

Stanovalka Centra starejših Zimzelen v Topolšici Jožica Kučera se v torek, 22. julija 2014, odpravlja na počitnice. Ne kakršnekoli.

Za teden dni se bo naselila v domu za starejše v kraju Mataro ob španski sredozemski obali, v Zimzelenu pa se bo naselil gospod Miguel Ribero. Gre za prvo mednarodno izmenjavo starejših, ki jo omogoča spletna platforma LinkedAge, podjetja Socinet. LinkedAge spodbuja mobilnost seniorjev in jim omogoča oddih v domovih za starejše po vsem svetu.

»Rada potujem, spoznavam nove ljudi, nove kraje, sem zelo odprta oseba. Enkrat na leto se za dva meseca odpravim na obisk k nečakinji v Kanado. Veselim se napovedane izmenjave in potovanja v Španijo. Kar sanjam že o tem. Strah me ni, komaj čakam. Znam nemško, angleško bolj slabo, a se bom že nekako sporazumela,« je pred odhodom povedala Jožica Kučera, ki tudi v Zimzelenu živi zelo aktivno. »Svoje odločitve za preselitev v dom ne obžalujem. Zelo sem zadovoljna, moj dan je izpolnjen: telovadim, hodim plavat v bližnje terme, ukvarjam se z rožami, sprehajam se, pogovarjam s sstanovalkami, udeležujem se prireditve ... Če mi do tega ni, pa se s taksijem odpeljem v Velenje po trgovinah ali pa na obisk k bratu,« našteva aktivnosti.

V Zimzelenu so tovrstno izmenjavo sprejeli kot izziv. Za sporazumevanje z gospodom, ki govori le španski jezik, so se povezali s »študentkami« španščine pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje in

dijakinjami Šolskega centra Velenje, zanj pripravljajo nekaj dodatnih aktivnosti z izleti v lokalnem okolju, sprejela pa ga bo tudi španska veleposlanica v Sloveniji.

Foto: arhiv

DIANA JANEŽIČ

Dobrodošli v Šoštanju, Welcome, Willkommen

To so besede napisane v Slovenskem, Angleškem in Nemškem jeziku. Mnogi se najbrž še spominjate te table z mestnim grbom, ki je bila postavljena pred vhodom v mesto Šoštanj.

Foto: arhiv TOD Šoštanj

Skoraj dve desetletji je ta smerokaz turistu, popotniku ali naključnemu obiskovalcu dajal sporočilo in mu povedal kam je prišel, obenem pa mu zaželel dobrodošlico. Turistično olepševalno društvo Šoštanj je 31. septembra 1992 v sodelovanju z Krajevno skupnostjo Šoštanj na predvečer občinskega praznika postavilo tablo z napisom DOBRODOŠLI V ŠOŠTANJU. Pobudo za to postavitve je dal član društva Anton Ocvirk. Lokacijo je izbral na področju Petrolove bencinske črpalke. Na sestanku smo to njegovo pobudo proučili in sklenili, da je to prava ideja. Soglasje oziroma dovoljenje za postavitve je dala Krajevna skupnost. Ostalo pa se je društvo z prošnjo obrnilo na podjetje VEPLAS. Na podlagi tega je

podjetje iz Velenja sklenilo, da nam jo brezplačno izdelajo. Mi pa smo v zahvalo na njo nalepili njihovo reklamo v obliki nalepke ko je bila le ta že dokončno izdelana. To ploščo je poslikal po naši idejni zasnovi g. Ivo Gorogranc iz Velenja. Takrat smo prvič predstavili Šoštanjski mestni grb tak, ki je še danes v veljavi in predstavlja občino Šoštanj. Pri tej postavitvi so pomagali Viktor Kojc, Anton Ocvirk, Branko Valič, Alimpije Košarkoski, Danilo Čebul, Dušan Krajnc in Rajko Zaleznik. Leta 2012 ob začetku gradnje novega velikega krožišča pri termoelektrani Šoštanj so jo po dvajsetih letih odstranili in jo umaknili ob rob gradbišča bloka 6. Se pa je namesto nje postavila skulptura Šoštanjskega koša. Na pobudo mnogih občanov sem se odločil, da predstavim ta dogodek iz davnega leta 1992, še v času skupne občine Velenje.

RAJKO ZALEZNIK

Delovna akcija čiščenja planinskih poti v KS Bele Vode

Vsredo, 2. julija je Kulturno športno društvo Vulkan organiziralo delovno akcijo čiščenja planinskih poti v KS Bele Vode.

Hribovit svet Belih Vod je predgorje Smrekovškega pogorja, kamor pot zanese številne pohodnike. Nad Belimi Vodami pa je Sv. Križ, kjer stojita dve romarski cerkvi. Od tu je čudovit razgled na Šaleško in Savinjsko dolino, malo višje pa se oko zaustavi na Uršlji gori, Peci, Smrekovcu, Golteh, Menini in še kje. Razlogov za obisk tega prelepega hriba ne manjka. Smrekovec in Sv. Križ tudi s svojo neokrnjeno naravo privabljata številne obiskovalce. Odločili smo se, da le tem ponudimo bolj tekoči korak. Na povabilo KŠD Vulkan se je odzvalo 25 članov. Zbrali smo se na Honecu in se razdelili v skupine. Očistili smo planinske poti, ki so najbolj v rabi: od Sv. Križa do Kelnerja, od Sv. Križa do Honeca, od Honeca do Podojstrškega, od Honeca do Črnavškega in od Luka do spodnjega Berložnika. Delo smo pridno in vzorno opravili. Energije pa nam še vedno ni zmanjkalo. Pred večerom smo očistili še okolico športnega igrišča, najbolj spretni pa so iz lesa izdelali klopi, ki bodo služile gledalcem naših športnih prireditev.

Foto: arhiv

Akcija je uspela. Delali smo zagnano in zato tudi veliko naredili. Za okrepitev po končanem delu je poskrbel svet KS Bele Vode. Člani KŠD Vulkan smo ponovno dokazali, da je v slogi moč.

KŠD VULKAN

Iz junijske številke se nam je izmuznil naslednji članek, ki so ga prispevale vzgojiteljice iz enote Brina, zato ga objavljamo zdaj, "Brini" pa se opravičujemo in jo prosimo za razumevanje... ☺

Aktivno korakamo v poletne mesece

Res je, da so počitnice pred vrati, ampak v enoti Brina se še vedno dogaja mnogo zanimivega. Gibanje je pomembno za otrokov celostni razvoj, zato otrokom ves čas omogočamo različne gibalne dejavnosti na prostem v senčnih delih mesta.

S pomočjo gospoda Tomaža Hudomalja smo spoznali poklic

športnega novinarja ter različne vrste športa. Ob koncu druženja so nastale zanimive reportaže in športne novice. Vesela novica je, da naš nov vrtec dobiva končno podobo, ki se je veselimo prav vsi. Ves čas že opazujemo gradnjo, v skupinah so otroci s konstrukcijskim materialom gradili in sestavljali različne zgradbe. Preko simbolne igre so se živeli v arhitekto in gradbince ter načrtovali kaj vse potrebujemo v novi stavbi. Ob tem, ko smo v peskovnikih kopali luknje, smo naleteli na čudno reč, ki je zbudila domišljijo. Pričelo se je raziskovanje o dinosavrih ter njihovem življenju nekoč.

Foto: arhiv

V vrtcu poteka projekt »Etika in vrednote« v okviru tega so otroci preživeli dopoldne skupaj z upokojenci. Odpravili so se na izlet proti vili Široko. Ob ribniku so imeli prijetno medgeneracijsko druženje, povezano s petjem različnih otroških in ljudskih pesmi. Starejši so se veselili, zabavali ob igrah ter plesih, ki so jih pokazali otroci. V kulturnem domu Šoštanj, smo si ogledali prireditev, ki so jo izvedli otroci s pevskim zborom, folkloro in twirling sekcijo v vrtcu. Program je navdušil vse zbrane gledalce.

Izveden je bil projekt "Moja reka si". Devetdeset pesmi, ki so jih ustvarili v vrtcih, osnovnih in srednjih šolah se je potegovalo za nagrade. Žirija je skupini otrok iz enote Brina, za pesem "To je čudo, to je voda" podelila drugo mesto. Potekala je tudi zaključna prireditev, kjer so priznanja in nagrade prejeli vsi otroci, ki so osvojili predšolsko Bralno značko.

Starejši otroci iz enote Brina se bodo jeseni odpravili v prve razrede. Učenci prvih razredov, učiteljice ter vzgojiteljice, so jih v začetku meseca prijazno sprejeli v svojih učilnicah OŠ Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju. S pesmijo, plesom, gledališčem in didaktičnimi igrami, so jim pripravili pester in zanimiv pouk.

Foto: arhiv

Končuje se šolsko leto, zato smo se strokovne delavke, starši in otroci še zadnjič skupaj družili na zaključnih srečanjih. Le ta so se odvijala v sklopu planinskega pohoda, ki je potekal po poti iz Lokovice proti Gori Olijki, druga oblika je bila izvedena s pomočjo tabornikov pri vili Široko. Popoldne je bilo prežeto s prijetnim vzdušjem, kjer ni manjkalo pesmi in zadovoljstva vseh udeležencev. Druženja otrok se ne končujejo, ampak se veselimo poletnih mesecev, toplega sonca in igre z vodo, ki bo nepogrešljiva.

TINA JAMNIKAR

Zgodbe razglednic Zvoneta Čebula

Zvone Čebul, zbiratelj iz Šoštanja, je pred kratkim v samozaložbi izdal razglednice s štirimi različnimi motivi. Z njimi je aktualiziral zanimive dogodke iz naše preteklosti.

Na prvi razglednici je uprizorjeno strmoglavljenje zavezniškega letala, ki je padlo na Šoštanj (v neposredni bližini doma Mojce in Zvoneta Čebula), 24. 5. 1944. Na razglednici je bombnik Boeing B-17F, delci razbitin, del orožja, prostor, kjer je padlo letalo in kjer je prej odrglo bombe ter fotografija Zvoneta Čebula s potomcem radijskega operaterja, ki je k sreči preživel strmoglavljenje. K posameznim prizorom je na sprednji strani razglednice tudi opis, na zadnji strani je navedena celotna posadka tega nesrečnega letala, ki so ga sestrelili nemški lovci. Trije so umrli, šest jih je bilo v vojnem ujetništvu, samo enemu je uspelo pobegniti. Na razglednici je pravzaprav cela zgodba dogodka, katerega opisuje tudi Zvone Čebul, saj je spomin nanj kljub preteklem sedemdesetim letom, še vedno živ. Kako tudi ne, saj je vojne čase Šoštanj doživel v vsej njihovi razsežnosti, letalo, ki je padlo nanj pa je poleg smrti posadke zahtevalo tudi smrt otroka, ki je spal v hiši, na katero je padla bomba. Samo Čebul, sin in tudi pilot, ki ima ravno tako posluh za raziskovanje preteklosti, je zgodbo nadaljeval v sedanji čas. Po spletu je navezal stik s Stevom Fosseyem, sinom zdaj že umrlega radijskega operaterja, ki je bil v Šoštanju zajet in je preživel grozote taborišča. O vojni svojim domačim ni želel govoriti, saj so bili spomini zanj preveč boleči. (Še podrobnejša zgodba je objavljena v drugem delu Lista, op.ur.)

Foto: Milojka B. Kompnej

Na drugi razglednici je čudovita panjska končnica iz leta 1869, ki prikazuje dogodek iz leta 1793, ki je po izročilu pogojeval gradnjo cerkve na sv. Križu. Na njej je motiv vola, izgubljenega kmetu Savineku, in nadenega pod razpelom na gori. Leta 1804 je bila na gori postavljena prva kapela, leta 1841 je bila dograjena manjša cerkev. Ob njenem blagoslovu naj bi bilo prisotnih 8000 vernikov. Leta 1842 je bila dograjena romarska hiša, leta 1848 pa je cerkev obiskal škof Anton Martin Slomšek, ki je cerkev, ki je bila dograjena v letu 1862, tudi posvetil. Zgodovina te prelepe cerkve je opisana na zadnji strani razglednice, panjska končnica

pa naj bi bila edinstvena s takšnim motivom. Najdemo jo samo v zbirki Zvoneta Čebula. Podobice svetega križa, velikonočne odpustke in panjsko končnico s prej opisanim motivom najdemo tudi na prvi strani tretje razglednice, z arhaičnim pripisom Sveti krish per belih vodah.

Zvone Čebul se je z razglednico spomnil tudi Janeza Puharja iz Kranja, duhovnika, raziskovalca in izobraženca, prvega slovenskega fotografa in izumitelja fotografije na steklo. Leta 1842 je s tem izumom zapisal slovensko inovativnost na svetovni zemljevid fotografske umetnosti. Puharjeva fotografija na steklu ima poleg nekaterih značilnosti tudi najdaljšo obstojnost od te vrste izdelkov, zato so njegove fotografije še zdaj obstojne. Letos 26. avgusta bo 200. letnica rojstva tega zanimivega izumitelja, ki je kod duhovnik nekaj časa služboval tudi na Ljubnem. Umrli je mlad, komaj 49 let star, najbrž tudi zaradi škodljivih snovi, ki jih je vdihaval pri svojih poskusih. Eno takih dragocenih fotografij Janeza Puharja, hrani Zvone Čebul v svoji zbirki.

Obisk pri zakoncih Čebul je vedno nekaj posebnega. Predmeti, ki jih zbiratelj hrani, oživijo v njegovih zgodbah. Tako so tudi razglednice, ki jih je izdal oživele v njegovem pripovedovanju. Strmoglavljenja letala se oba dobro spomnita, zgodbe o panjski končnici, o fotografiji na steklu in o življenju v Šoštanju pa so posledica odnosa do preteklosti in sedanjosti. Zvone Čebul je veliko razglednic s prej opisanimi motivi že podaril. Kot pravi, je želel z njimi spomniti ljudi, da ne bi pozabili. Predvsem ljubiti svoj dom in biti ponosni na svojo domovino.

MILOJKA B. KOMPNEJ

Ko si star osemdeset lahko sam sedeš na gugalnico

Franc Topolšek

»Samo kakšnih deset na dan pokadim«, mi je rekel in jo prižgal, ko sva skupaj ugotovila, da je tako (s cigareto več ali manj), že šestdeset let. Sedela sva na klopci na otroškem igrišču v Tresimirjevem parku, ob pol osmih zjutraj, ko gospod Franc Topolšek, odklepa igrišče, pomete stezice, pregleda igrala... Osemdeset jih je dopolnil g. Topolšek v mesecu juliju, meni pa se je za hip zazdelo, kot da sem ga ravnokar videla, kako prihaja iz svojega lokala, ki ga je imel nekoč na Avtobusni postaji Šoštanj in usmerja korak za Hotel Kajuh, kjer je imel prostore za hrambo rož in izdelovanje vencev in šopkov. Pa je že petindvajset let upokojen, leto več pa je preživel kot samostojni in dolgo edini cvetličar v Šoštanju.

Foto: Milojka B. Kompnej

Cvetličarna, je pisalo nad vrati majhnega lokala na avtobusni postaji in včasih je bil na vratih pripet listič »sem šel po rože«, se še spominjam svojega čakanja na šolski avtobus. Ja, zelo prepoznaven je bil po svojih aranžmajih. A najprej je hotel Franc postati krojač, ali pa morebiti frizer, takšne so bile želje, ko je obiskoval osnovno šolo v Šoštanju. »Tak zdrav fant pa ne bo za šivalnim strojem sedel!« so mu baje rekli takrat in ga

hoteli poslati na delo v tovarno. In se je odločil za vrtnarsko šolo, saj rože je imel vedno rad. Pri teti je urejal vrt, gredice samih čudovitih cvetov so rasle pod njegovimi rokami. In mu je bilo obljubljeni, da bo dedoval, vrt in kar je imela teta. A se ni zgodilo tako in zagotovo je bilo za mladega fanta hudo, ko se je namesto, da bil delal na svojem, po šoli najprej zaposlil na vrtnariji, ki je bila pod Vilo Široko. »Okoli leta 1953, Jaklič je bil takrat šef. Vinko Ržen pa direktor, tudi Gutenbuichla, kjer so bile ravno tudi njive. Cel Šoštanj je kupoval pri nas sadike in rože in povrtino«, se spomni časov, ko je bila vrtnarija pod vilo edina na tem območju. Življenje ga je še enkrat ogoljufalo boljše prihodnosti. Ko je delal v Velenju, kjer so nato odprli vrtnarstvo, je hotel na delo v Švico. Ni dobil vize. Zato ne, ker je predobro delal. »Take rabimo doma«, so rekli in konec je bilo sanj o lepem delovnem mestu, ki ga je čakalo tam. A življenje zna tudi prijetno presenetiti. Ko je deloval v turističnem društvu Šoštanj, ki je bilo zelo aktivno, so postavili avtobusno postajo. In je Franc Topolšek izprosil majhen prostor, kjer je imel nato svojo cvetličarno. »Penzijo sem tam učakal«, s ponosom pove.

Foto: Milojka B. Komprej

Po upokojitvi si je uredil velik vrt, na katerega še zdaj hodi po dopoldnevih, ko opravi na igrišču. »Po naključju mi je bila zaupana skrb za to otroško igrišče, katerega pazim že vse od leta 2010, kar ga je izgradila krajevna skupnost Šoštanj«. Milan Ježovnik ga je predlagal za oskrbnika in predsednica KS Vilma Fece je bila takoj za to. Tudi zaradi tega Francu Topolšku ni dolg čas in pravzaprav nikamor drugam ne hodi. Popoldneve ima zase, knjiga in časopis. Do Šoštanjske knjižnice ga rada zanese pot, saj je svoje knjige, ki jih ima doma že po dvakrat prebral. Ja, včasih je rad hodil v hribe - od Pohorja do Triglava so bili vsi vršaci osvojeni. Tako zdaj ne vidi potrebe in želje po tem, raje se podruži s hčerama Renato in Bojano, bratoma, ki jih ima blizu Vladom in Tonetom in seveda svojimi vnuki. Žal njegove Mojce ni več.

Spomini na življenje v Šoštanju so lepi. Raje ohranja tiste lepe, kot pa tiste, kot je na primer spomin na vojno, ko je njegova družina stradala. Pel je pri Svobodi, igral harmoniko in klavir, saj je izkoristil vsak prosti termin v glasbeni šoli, ki je bila v Biba Roeckovi šoli, da je sedel za klavir in preizkusil tipke. Tudi igral je, ter režiral. Z veseljem se spomni spevoigre Falirani študentje, ki jo je režirala Nežka Mlakar in so jo igrali v bivšem Slomškovem domu. Igra govori o treh študentih, ki pijejo več, kot študirajo. Na premieri, ki je bila za mesto v soboto, so med igranjem pili čaj, namesto prave pijače. V nedeljo, ko so igrali za okolico (taka je bila tradicija), pa je Franc priskrbel pravo pijačo. Vino. Seveda so ga glavni igralci Kajba, Andrej Mlakar in on med igranjem, kot je zahteval scenarij tudi spili. Na koncu jih je režiserka okarala, zakaj v soboto niso tako dobro igrali, saj so bili baje v nedeljo stokrat boljši. Pa je bil odgovor seveda v pijači, ki je niso pustili niti za toliko, da bi na koncu nazdravili uspehu. To mi pripoveduje gospod Topolšek in se zraven iskreno in mladostno nasmeje. In sva najino srečanje, namesto pri metli, ki ga je še čakala, da pometeta potke, končala na gugalnici. Na sumu sem ga imela, da ni prvič takole preizkusil igral, zagotovo pa je kot osemdesetletnik na gugalnico prvič sedel tega jutra. Naj jih bo še veliko.

MILOJKA B. KOMPREJ

Središče z osebnostjo

*Igrajmo se igro ljubezni,
najprej poskusimo dajati prijaznost, naklonjenost in ljubeznivost.
In že bomo v igri ljubezni
tej najčudovitejši igriv vseh iger,
v edini igri, v kateri dobivamo že s tem ko dajemo.*

Z besedami Zvoneta Modreja je najin pogovor o sebi in svojem delu, predvsem tistem, ki ga uresničuje ta čas, končala Natalija Novak, vodja medgeneracijskega središča Šoštanj. Če je otroci in starši niso spoznali preko njenega deset let trajajočega dela v vrtcu in ravno tako dolgega dela na različnih osnovnih šolah, med njimi na bivši Biba Roeck in OŠ KDK Šoštanj, so jo mnogi spoznali zdaj, ko od meseca maja oblikuje in realizira program središča. V prejšnji številki Lista je ga. Novak nanizala številne dejavnosti, ki potekajo vsak dan in bogatijo čas mladim in starim. Medgeneracijsko središče deluje pod okriljem Občine Šoštanj in Centra za socialno delo Velenje in je v obdobju, ko je pravzaprav potrebno veliko energije in zagona, katerega pa Nataliji zagotovo ne manjka.

Foto: osebna arhiva

Poleg tega je program sestavljen za Šoštanj in Šoštanjčane, tako mi je zagotovila v najinem pogovoru, ki sva ga opravili na pol formalno in na pol službeno. Prostori na Trgu b. Mravljakov so v tem kratkem obdobju postali prepoznavni, v njem se resnično srečujejo generacije, drug drugemu lepšajo dan in življenje. Vse to pa, s prepričanjem v uspeh, vodi Natalija Novak, ki jo poznamo tudi preko njenega dela v Torkovi peti, projekt, ki ga je preko MZPM vodila v Velenju in v Šoštanju nekaj let. Takrat sva se nekajkrat srečali. Srečujem jo tudi na naših predstavah in kulturnih dogodkih, kot bralko mašnih besedil jo lahko poslušamo v cerkvi. Pravi, da se je po osnovni šoli odločala med tremi poklici, socialne delavke, pedagoginje ali vzgojiteljice. Zdaj počne vse troje, saj v prostem času tudi pomaga družini v Šoštanju pri vzgoji otrok in njihovih osebnih odločitvah.

Foto: osebna arhiva

Foto: osebna arhiva

V središču se je znašla kot iskalka zaposlitve, seveda ne po naključju, saj ji je začasna nezaposlenost sicer omogočala vrsto dejavnosti, a njen posluh za delo v skupnosti je zahteval od nje nekaj več. Na občni Šoštanj so ji po predstavitvi programa z veseljem zaupali to delo, ki ga opravlja v sodelovanju s Centrom za socialno delo Velenje.

Bolj pravega človeka bi najbrž težko našli, tudi zato, ker pozna kraj, navade in potrebe ljudi. Za uspešno delo želi povezati čim več društev, organizacij, občin in župnijo, šolo in vrtec, saj vidi v vseh teh dejavnostih skupen interes. »Še nihče mi ni odrekel pomoči«, s ponosom pove, kar je gotovo posledica njenega truda. Resnično se prisotnost medgeneracijskega središča v kraju že pozna, saj ne moremo mimo njihovih druženj, izletov, dela in pomoči na kmetiji, obiskov kulturnih dogodkov in vsega kar je ga. Novak že naštela v prejšnji številki in kar mi je še povedala. »Zdajle hitim v indijanski tabor, deset otrok iz Šoštanj tabori ob velenjskem jezeru in našo skupino vodim kar jaz«, je polna veselja povedala in izpustila kakšno Indijansko ime so ji naredili. Jaz bi ji rekla »Tista, ki žari«, kajti ob pripovedovanju o svojem delu in seveda tudi družini, je resnično žarela. Njena sinova Žan in Jan, sta športnika in glasbenika, vsi štirje, z možem vred, pa so zapriseženi planinci in ljubitelji narave. Zato je obiskovalce središča, ki jih je včasih pet, drugič pa trideset vpeljala tudi v Šolo zdravja, ki vsak dan poteka pod Vilo Široko. Program središča je na vidnih mestih v občini, na spletu, v Listu, v Cvetličarni Nahtigal, Kavarni, na vratih središča, pri prijateljih....zato je tudi odziv tako dober. Najbolj pa se dober glas širi od ust do ust. Veliko časa ji vzamejo priprave na delavnice, delo velikokrat razširja tudi na dom.

Njeno videnje središča je v tem, da starejši prenesejo znanje n izkušnje na mlajše, mlajši pa jim vračajo s svojo razposajenostjo, veseljem in igrivostjo. Natalija Novak s ponosom govori o dosežkih obiskovalcev, saj si pomagajo, se spoštujejo in prenašajo vrednote drug na drugega. V počitnicah so veliko na terenu, pa tudi v jeseni, ko bodo kmetje pospravljali pridelke bodo priskočili na pomoč. Za vse, ki jim je dolgčas pa Natalija Novak pravi: »Pridružite se nam, toplo vabljeni«.

MILOJKA B. KOMPREJ

Cerkev

Bogosluzna oznanila

Svete maše na 18. nedeljo med letom, 3. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri.
Sveti Anton ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na 19. nedeljo med letom, 10. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 10. uri.
Ravne ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na praznik

Marijinega vnebovzjetja, 15. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri s telovsko procesijo.

Svete maše na 20. nedeljo med letom, 10. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri.
Sveti Florjan ob 11.15 uri (lepa nedelja).

Svete maše na 21. nedeljo med letom, 24. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 11.15 uri (Jernejeva nedelja).
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 22. nedeljo med letom, 31. avgusta 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7., 8.30 (skupni krst) in 15. uri (srečanje ostarelih).
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 23. nedeljo med letom, 7. septembra 2014:

Šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Bele vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 10. uri.
Uršlja gora ob 14. uri.

Župnijsko romanje bo 9. avgusta. Ogleдали si bomo del zahodne avstrijske Koroške, romarsko sveto mašo pa bomo darovali v Podgorju.
Cena romanja je 20 €, prijave zbiramo v župnijski pisarni.

Duhovne vaje za mlade (zaključena osnovna šola) bodo na Svetem Križu od 18. do 21. avgusta.
Začetek bo v dopoldanskih urah (točno bodo prijavljeni še informirani), zaključek 21. s kosilom. Več informacij pri voditeljih mladinske skupine.

Duhovne vaje za tiste, ki želijo v prihodnjem letu pristopiti k zakramentu sv. birme bodo za drugo skupino še v avgustu, od 21. do 23. Razvrstitev, potrebne stvari, čas prihoda in odhoda je na seznamu na oglasni deski Mihaelovega doma.

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 predstavitev	četrtek, 7.8. ob 10:00	Predstavitve znamenitosti Šoštanja	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	petek, 8.8. ob 09:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	petek, 8.8. ob 11:00	Kegljanje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 planinstvo	sobota, 9.8. do 10.8.	Kriški podi, Stenar, Bovški Gamsovec, Vrh Planje, Prisank (tura, zelo zahtevna pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 koncert	sobota, 9.8. ob 12:00	Smallfest 2014, pričetek koncert ob 19:00	Račji polotok	ZKŠ, MC Šoštanj, ŠOU Ljubljana
 rekreacija	ponedeljek, 11.8. od 09:00 do 13:00	Kolesarjenje	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	torek, 12.8. ob 09:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 zabava	petek, 15.8. ob 20:00	Zabava v Šoštanju - ans. Smeh in Pop design	Gasilski dom Šoštanj	PGD Šoštanj - mesto
 planinstvo	sobota, 16.8. do 23.8.	Planinski tabor za osnovnošolce – Soriška planina	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 tekmovanje	sobota, 16.8. ob 16:00	Zabava v Šoštanju - Tekmovanje starih brizgaln	Gasilski dom Šoštanj	PGD Šoštanj - mesto

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 zabava	sobota, 16.8. ob 20:00	Zabava v Šoštanju - ans. Spev in Skorband	Gasilski dom Šoštanj	PGD Šoštanj - mesto
 planinstvo	sobota, 23.8. do 30.8.	Planinski tabor za odrasle – Tatre (Slovaška)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 planinstvo	sobota, 23.8.	Grintovec (tura, zahtevna pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
 kolesarstvo	sobota, 23.8. od 11:00 do 16:00	Kolesarski dvoboj	REKS Ravne	Kolesarsko društvo Lignit
 košarka	ponedeljek, 25.8. do 29.8.	Poletni košarkarski tabor KK Elektra 2014	Telovadnica OŠ KDK Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
 rekreacija	torek, 26.8. od 09:30 do 12:30	Športne igre na prostem	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 predstavitev	sreda, 27.8. ob 12:30	Kuharska delavnica	Zbirno mesto pred MS Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 film	četrtek, 28.8. od 19:30 do 22:00	Poletni filmski večeri 2014	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
 rekreacija	petek, 29.8. od 09:30 do 13:00	Plavanje v bazenu	Hotel Vesna v Topolšici	Medgeneracijsko središče Šoštanj
 film	petek, 29.8. od 19:30 do 22:00	Poletni filmski večeri 2014	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem

Jože Svetina jih šteje osemdeset

V juliju je okroglih 80 praznoval Jože Svetina, učitelj in slikar iz Zavodnej, častni občan Občine Šoštanj.

Foto: Janez Svetina

Ta prostor in čas je zaznamoval ne samo kot pedagog na osnovnih šolah, med njimi v Zavodnju in Šoštanju, ampak se je vanj zapisal predvsem kot slikar, družbeno aktiven član skupnosti, organizator razstav, kulturni delavec in lovec. Seveda tudi kot oče in mož. Jože Svetina je rojen v Šmartnem pod Šmarno goro in je mladost preživel v družbi z bratom Jankom, v družini, kje je vladalo sočutje in razumevanje. V njegovih spominih je mnogo lepih podob otroštva pa tudi takih, ki so se skozi vojno zarisale v njegovo mlado srce. Očitno je že zgodaj znal opazovati okolico s posebnimi očmi in na temo njegove prve razstave in slik, ki jih je risal za vse sošolce je veliko zgodb. A dejstvo je, da je Jože Svetina po končanem učiteljsku sledil svoji poti. Slikanje je zanj način življenja in ne glede na to, da ga ni nihče učil o barvah o tehnikah, je od vsega začetka vedel, da je na pravi poti. Znal je izkoristiti vsak material. In tako je ostalo do dandanes. Jože Svetina rad slika naravo, narava je tista, ki ga spodbuja, navdihuje in hkrati pomirja in uči. Zelo prepoznaven je po motivih šolarjev, ki jih je jemal in svojega delovnega okolja. Prvo razstavo je imel leta 1967 v Delavskem klubu v Velenju in od takrat se je zvrstilo že okoli sto samostojnih razstav in veliko skupinskih. Razstavljal je tudi v tujini, nazadnje v Washingtonu in New Yorku, svoja dela pa je že velikokrat podaril tako znanim osebnostim, (npr. predsedniku ZDA) kot svojim prijateljem in družini.

Foto: Janez Svetina

Jože Svetina ne išče »izgovorov« za svoja leta, ampak jih živi. Polno in ustvarjalno...velikokrat povabi v svoje življenje prijatelje in družino. Tako je tudi praznoval. Med njemu dragimi ljudmi, med svojimi slikami, ki jih je ob tej priložnosti nekaterim tudi podaril. Nasmejan in sproščen je imel o vsakem povabljenem svojo osebno zgodbo, s katero ga je predstavil zbranim, tako, da ni nihče ostal neopažen. Tudi najmlajši so bili deležni enake pozornosti. Z ženo Rezko sta tako bolj kot na Jožetov praznik usmerila pozornost na zbrane, Jože sam, kot vedno in mnogim ostaja zanimiv in skrivnosten.

MILOJKA B. KOMPREJ

Pod vodo vas, nad vodo glas

Že pol stoletja Šaleško dolino zaznamuje preseljevanje družin iz območja podzemnega izkopavanja premoga.

Večina današnjih obiskovalcev treh šaleških jezer niti ne pomisli, da so na njihovem mestu še pred nekaj desetletji orali rodovitno zemljo in da so tam živeli na to zemljo že preko več rodov zelo navezani ljudje. Prva se je začela pogrezati vas Škale, ki so ji sledile Družmirje, Pesje, Preloge, del Šoštanja in Gaberke. Še dolgo potem, ko so prebivalci že vedeli, da se bo njihova domačija pogreznila in kasneje zalila z vodo, se nekateri s tem niso in niso mogli sprijazniti. Posebej starejši ljudje so doživljali kar velike travme, saj kot pravi Jože Silovšek v pesmi Moja mladost v Škalah, »...v novem okolju prave prihodnosti več niso imeli«. Vztrajali so na domačiji vse do zadnjega trenutka, ko je bilo le še vprašanje časa, da se vse skupaj zruši. Neprespane noči ob ječanju temeljev in pokanjem zidov hiše, in s strahom čakanje na dan, ko bo treba oditi. Bridki spomini. Ja, bilo je veliko bolečine, ki so jo nekateri nemo prenašali, drugi veliko bridkih solz prelili, tretji pa so svoje občutke prelili na papir v obliki pesmi. Različni so bili ti občutki, od velike žalosti pa do jeze na oblast, ki se je odločila, da je pridobivanje elektrike pomembnejše od ohranitve rodovitne zemlje. Škoda bi bilo, da bi te pesmi ostale le v predalih njihovih avtorjev in kasneje njihovih potomcev, saj so priča dogajanj in občutkov ljudi v času preseljevanja. Zahvala za to, da so te pesmi na voljo tudi javnosti, gre društvu REVIVAS Škale, ki je letos 5. julija 2014 v sodelovanju s Krajevno skupnostjo in Kulturnim društvom Škale organiziralo prireditev »16. Srečanje preseljenih Škalčanov v Škalah«. Na tem srečanju so kot pozornost želeli nekdanjim preseljenim Škalčanom, kot spomin na čas preseljevanja, ponuditi nekaj posebnega. Odločili so se za izdajo zbirke pesmi, ki so ji dali naslov »Pod vodo vas, nad vodo glas«. V tej zbirki pesmi je zbrano pesniško gradivo, ki je ali skrito javnosti ležalo kje v predalih, ali že bilo objavljeno v kakšnih drugih pesniških zbirkah, in pa pesmi, ki so nastale z vzpodbujanjem ljudi, da kljub že malo zabrisanim spominom, prelijejo svoje občutke na papir v obliki pesmi, pa čeprav se do tedaj s poezijo še niso ukvarjali.

Osnova za knjigo so bile pesmi Dolfeta Lipnika, Martina Pustatičnika, Petra Rezmara in Avgusta Tanška. Poleg tega pa je na javno povabilo društva REVIVAS k predložitvi pesmi prispelo preko 100 pesmi. Komisija je med vsem gradivom za objavo izbrala 79 pesmi 34 avtorjev, ker obseg knjige več ni dopuščal. Kriterij za izbor je bila predpisana vsebina o spreminjanju podobe Šaleške doline zaradi izkopavanja premoga in usodi ljudi, ki so izgubili dom. Odločili so se objaviti tudi nekaj knapovskih pesmi in nekaj takšnih, ki opisujejo Šaleško dolino na splošno, ali posamezne kraje ali občutenja ljudi. Veseli so bili, da je bilo med avtorji tudi 9 preseljenih Škalčanov. Avtorji nekaterih pesmi so tudi sedanji ali nekdanji občani občine Šoštanj, med katerimi je žal nekaj že pokojnih. Poleg pesmi Petra Rezmara (Družmirje 3 in Družmirje 6, pesmi iz zbirke Družmirje, izdane leta 1998), lahko v knjigi preberemo pesem Anke Strožič, ki se je morala iz Gaberk izseliti leta 1992 in je ob srečanju Gaberčanov in Družmirčanov v Gaberkah leta 2007 vse presenetila z ganljivo pesmijo Spomini na rodno vas. V zbirki je tudi pesem Dolina spominov, že pokojnega avtorja, Gaberčana Franca Špitala, ki je sicer nekaj svojih pesmi objavil v knjigah Utrinki življenja (1994) in Od srca do srca (1994). Ob prebiranju zbirke naletimo tudi na pesem Nekoč je bilo jezero (in zopet bo), tudi že pokojnega Gaberčana, Ludvika Skaze. Ta pesem je nastala v 80. letih prejšnjega stoletja, v obdobju največjega onesnaževanja Šaleške doline. Upokojeni učitelj iz Ravn, Franc Hudomal je prispeval štiri pesmi in sicer rudarsko pesem iz leta 1950 z naslovom Svet brez sonca, iz leta 1998 razodet spomin na vas Škale v pesmi Vas Škale, dve pesmi pa sta v zbirki na temo Šaleška dolina in sicer Mesto Šoštanj (2000) in Šaleška dolina (2006). Šoštanjčan Miro Perovec je v spomin na svojo rodno vas Družmirje napisal pesem z naslovom Moja vas, ki je sicer objavljena v zbirki pesmi Orodjarske

pesmi (2004). Štefka Kovač, rojena v Ravnah (sedaj Gaberke) je v verze pretila zgodbe močeve družine, ki se je morala izseliti iz Škal. V pričujoči zbirki pesmi sta tako objavljeni dve njeni pesmi, ki sta nastali po pripovedovanju najstarejšega Oremuževega sina, Jožeta Kovača in sicer Prvi znaki ugrezanja Oremuževe kmetije in Slovo od domačije in Škal. Med prebiranjem zbirke pa naletimo tudi na pesem Vas Družmirje, avtorice Polone Šumnik, sicer že pokojne pesnice in slikarke iz Šoštanj. Pesem je objavljena tudi v pesniški zbirki Pesmi mame Polone Šumnik, ki jo je v samozaložbi izdal njen sin Drago Šumnik Luka.

Pisanje pesmi je, v Topolšici rojeni Darinki Bizjak, že v otroštvu postalo del njenega življenja. Svojo nostalgijo na Šaleško dolino in vas Družmirje je pretila na papir v obliki štirih pesmi: Moja dolina, Nekoč je bilo, Spomin in Trenutek slabosti. Pri svojih 9. letih je napisala pesem Moj očka je rudar, na temo rudarstva pa je v zbirki objavljena še pesem Premog. Emil Šterbenk, ki ga je preselitev iz Družmirja doletela v najstniških letih, je objavljeno pesem Adijo Družmirje predrago napisal že v 2. razredu osnovne šole in to kar med poukom. Z njo je do solz ganil svojo učiteljico Maro Novak, ki se je le nekaj let za tem morala izseliti iz rodne vasi Družmirje. Jule Mlinar, sicer rojen blizu Laškega, je nekaj let svojega življenja preživel v Belih vodah. Kot 19-letni fant se je zaposlil v Rudniku lignita Velenje in zato se med njegovimi številnimi pesmimi najde tudi kakšna na temo rudarstva. V pričujoči zbirki je objavljena pesem Upokojeni rudar, ki jo je moč najti tudi v zbirki njegovih pesmi z naslovom Utrinki življenja.

16 srečanje preseljenih Škalčanov 2014. Foto: Aleksander Grudnik

Urejanje knjige je bilo izključno prostovoljno delo šestih članic društva in dveh zunanjih sodelavk, Milojke Bačovnik Komprej in Marije Mance Potočnik, ki sta pomagali po strokovni plati. Za lektoriranje je poskrbela Vesna Glinšek, za naslovnico Ana Glinšek ter za oblikovanje in prelom Tina Ževart.

Zbirka pesmi »Pod vodo vas, nad vodo glas« je bila prvič predstavljena na prireditvi »16. srečanje preseljenih Škalčanov v Škalah. Organizatorji so v dvorani krajevne skupnosti v gasilskem domu Škale za obiskovalce pripravili slavnostni sprejem in kulturni program, v katerem so sodelovali člani Kulturnega društva Škale, kot gost pa Karli Čretnik, ki je odigral odlomek iz gledališke monodrame avtorja Ferija Lainščka, z naslovom Mišo frajer, Janko hajer. V dvorani krajevne skupnosti si je bilo moč ogledati tudi razstavo slik potopljenih domačij. Prijetno druženje se je nato nadaljevalo pred gasilskim domom Škale. Rdeča nit je bila tombola z zanimivimi dobitki, ki so jo prekinjali odmori z javnim prebiranjem pesmi iz nove zbirke, s strani njihovih avtorjev. Na prizorišču so bile tudi stojnice ponudnikov domačih dobrot in izdelkov, razstava z aktualno tematiko ter likovne in kiparske ustvarjalne delavnice. Likovne delavnice so bile posvečene nekdanjim Škalam, v kiparskih pa so se lahko obiskovalci poskusili v izdelovanju mastodonta.

Knjiga zbirka pesmi »Pod vodo vas, nad vodo glas« je na voljo po ceni 12 EUR. Za naročila pokličite na 041 394 660 ali pišite na info@revivas-skale.si ali vera.pogacar@siol.net. Do konca septembra sta predvideni vsaj še dve predstavitvi knjige: ena v Velenju in ena v Šoštanju ali v Gaberkah. Ob teh dogodkih bo knjigo mogoče kupiti po promocijski ceni.

ZDENKA MAZEJ GRUDNIK, ALEKSANDER GRUDNIK

Udar po kurje

Konec marca je Gledališče Velenje na oder postavilo Gospoda poslanca ali Udar po kurje, kot so znano Nušičevo komedijo (Branimir Nušič, Narodni poslanik, 1883) priredili po svoje.

Foto: arhiv

Pravzaprav sta si jo po svoje zamislila dramaturginja Alice Čop in režiser Kajetan Čop, igralci pa odlično sledili njuni ideji in že na premieri 29. marca 2014 v velenjskem kulturnem domu navdušili publiko. Ne samo njih, tudi stroka je potrdila dobro režijo, sceno, kostume in seveda igro, tako da so se 12. 6. udeležili regijskega srečanja odraslih gledaliških skupin oz. tekmovanja v sklopu Linhartovega srečanja amaterskih gledališč. Glavni igralec Peter Iršič je dobil tudi priznanje za glavno moško vlogo, ravno tako sta bila nagrajena režiser in dramaturginja. Poleg tega je bilo delo spomladni še dvakrat uprizorjeno v jeseni pa gostujejo v Radečah, Vuzenici, Izlakah, Šoštanju in še drugje. Na gledališkem listu, ki ga je oblikovala Pia Rihterič sta o delu zapisala Alice in Kajetan Čop: *Gospod poslanec, v originalu "Narodni poslanik" je ena najostrejših družbenokritičnih satir srbskega dramatika Branislava Nušiča. Drzen in duhovit pogled v zakulisje volitev v Državni zbor je bil, presenetljivo, napisan že leta 1883. Ker je cenzura seveda ponorela, je bil na odrske deskepostavljen šele leta 1896. Devetnajstletnik Nušič je v svoji satirični komediji želel razkriti psevdodemokratske prakse kandidatov, ki so se zatekali h korupciji, izsiljevanju in celo brutalni likvidaciji nasprotnikov v času vlade kralja ... ali ni vseeno, katerega? Se mar današnji politiki obnašajo drugače? V kolikšni meri se je zares spremenila politična etika od leta 1883? Ali naši politiki delajo za narodov blagor ali se samo trudijo na političnem dvorišču nagrebsti čim več zase? V naši predstavi, ki smo jo poimenovali Gospod poslanec, saj si vsi močno želijo postati "veliki gospodje", smo na oder postavili bojevite, bahave peteline in vročekrvne petelinčke, ki se vsi po vrsti šopirijo, zmešane kure, zbegane kure, kure brez glave, naperušene kokoši in cendrave piščance. In okrog tega kokošnjaka se huli prebrisan lisjak – novinar Srečko, ki je glavni špekulant, agitator, preprosto manipulator, kar je žal zelo prepoznavna lastnost (tudi) slovenskih medijev. Bo kdaj temu petelinjenju odkododajalo? Upajmo, da bo v bodoče jajce pametnejše od kure in da boste v predstavi uživali tako, kot smo mi na vajah!*

Foto: arhiv

Temu zapisu smo večinoma pritrtili vsi, ki smo se lahko iz srca nasmejali temu kokošnjaku v katerem so se v vlogah zares dobro odrezali igralce velenjskega gledališča: Peter Iršič, Petra Hribernik, Noemi Čop, Nejc Škorjanc, Zoja Lešnik, Vid Hrovat, Bojan Domazet, Matej Mraz, Robi Brinovšek in Pika Cvikl. V izvirne kurje in druge kostume jih je odela Juma Valenčka, sceno sta izdelala Miha Šilc in Robi Brinovšek, luč je imel na skrbi Davorin Štorgelj, glasbo Miha Koren in Zmago Štih, tehnično podporo je nudil Amadej Šuperger.

Tako, to je bila ekipa, ki je realizirala idejo in delo Alice in Kajetana Čopa, oba prepoznavna ustvarjalca, ki vedno poskrbita za kaj drugačnega, posebnega, izvirnega in hkrati poučnega. Na odru je v vlogi Danice debitorirala njuna hči Noemi. Ogled predstave nujen!

MILOJKA B. KOMPREJ

Takole je zapisano: Peter Iršič si je nagrado selektorja zaslužil za vlogo Janeza Novaka v predstavi Gospod poslanec (Udar po kurje), v izvedbi Gledališča Velenje. V tej vlogi je znal subtilno izostriti družbeno kritične konotacije, ki jih ponuja urprizoritev, ter v zahtevni stilizaciji na zavidljivem nivoju ves čas dosledno in v detajlu natančno nadzoroval potek dogajanja predstave.

Alice in Kajetan Čop pa sta si nagrado selektorja prislužila za konceptualno domišljeno predstavi Gospod poslanec v izvedbi Gledališča Velenje ter Iz življenja žuželk v izvedbi AgledaŠ. V obeh predstavah sta dokazala, da kot uspešen par tako zasebno kot ustvarjalno skozi vse nivoje gledališkega ustvarjanja celostno sledita jasno zastavljenim izhodiščem skupnega gledališkega ustvarjanja.

MILOJKA B. KOMPREJ

Nagrade posameznikom

Osmega junija so bile v Velenju na prvem delu regijskega srečanja odraslih gledaliških skupin, ki ga je pripravil JS za kulturne dejavnosti sodelovanju z območno izpostavo Velenje podeljene tudi nagrade za tiste posameznike, ki so med petnajstimi predstavami, kolikor si jih je ogledal območni selektor in režiser Miha Golob na celjskem, izstopali na poseben način.

Foto: arhiv GV

Prejemniki teh nagrad so poleg Tatjane Bezovšek za vlogo Neže v predstavi Ljubezen in pohlep, Tomaž Čretnik za vlogo Lea v predstavi Slepjarja v krilu, Tomaž Potočnik v predstavi Na svidenje med zvezdami in Vesna Močilar v predstavi Gospa poslančeva, tudi Peter Iršič in Alice ter Kajetan Čop.

Foto: arhiv

Ob jubileju

Oskar Sovinc

V Mestni galeriji Šoštanj so poletju na proti odprli razstavo del slikarja Oskarja Sovinca iz Velenja. Razstava je tretja v nizu razstav v letošnjem letu, ko ustvarjalec praznuje okroglo obletnico. Domačinom in prijateljem se je predstavil s svojimi štirimi cikli, Moja vas, Štajerc na obali, Ženske figure in Apolovi pogledi. Kulturni dogodek je popestril virtuoz diatonične harmonike Robert Goter, razstavo je odprl direktor Zavoda za kulturo Kajetan Čop. Ustvarjalec, ki je sicer delal kot aranžer, je v slikarske vode zabredel zelo zgodaj, prva mentorica mu je bila Dora Plestenjak. Kasneje se je izobraževal pri številnih prepoznavnih ustvarjalcih, ki so mu pomagali oblikovati lasten likovni izraz. Za svoja dela je bil večkrat nagradjen z najvišjimi priznanji.

Foto: Dejan Tonkli

Na odprtju je o njegovem delu spregovorila Anamarija Stibilj Šajn, ki je med drugim povedala: *Zavedajoč se pomembnosti študijskega poglobljanja in izmenjave mnenj, druženja in ob tem ostrenja osebne senzibilitete, je avtor postal soustanovitelj Društva šaleških likovnikov. Pod njegovim okriljem so bila organizirana številna izobraževanja, ki so našla svoj odmev tudi v posameznih etapah Sovinčevega ustvarjanja. Njegovo likovno delovanje je namreč izjemno razgibano, tako motivno kot slogovno, kar kaže na dejstvo, da je avtor neutrujen raziskovalec likovnega medija. Pristope in načine likovne vizualizacije variira, jih podreja trenutnim osebnim interesom ali pa mentorjevim zahtevam. Vsa njegova dela pa vendarle preplavlja slutnja avtorske identitete, ki vznika predvsem iz kolorita (...) Vsa likovna spreminjanja na dolgoletni in evolucijski poti Oskarja Sovinca so bogastvo, do katerega ga je pripeljala njegova vedoželjnost, njegova senzibilnost in popolna predanost likovni umetnosti. Notranja nuja ga je vodila naprej, v odkrivanje neznanega. Slikarjeva paleta pa je ostala njegovo najbolj intimno ogledalo. Barva ima namreč, tako kot zvok v glasbi, najbolj neposreden dostop do duše, je ugotavljal že Vasilij Kandinsky.*

Razstava bo na ogled do 20. avgusta 2014.

MILOJKA B. KOMPREJ

90 let Vinka Šmajsa

Vinko Šmajš, profesor, literat in kulturni delavec iz Velenja, rojen v Braslovčah, je v juliju dopolnil častitljivih 90 let.

Eno izmed praznovanj je bilo v velenjski Knjižnici, kamor so ga povabili člani Šaleškega literarnega društva Hotenja. Pogovor s slavljencem je vodila Milojka B. Komprij, v priložnostnem programu je zapel Kvartet Svit. Vinko Šmajš je kot literat posegel v slovenski prostor s svojimi desetimi proznimi deli, poleg tega se je aktivno vključeval v delo lokalne kulturne skupnosti. Vinku Šmajšu je med drugim čestital direktor Knjižnice Velenje Vlado Vrbič, nekaj besed sta dodala tudi Tatjana Vidmar in Peter Rezman, ki mu je voščil kot dolgoletnemu članu šaleških literatov. Vinko Šmajš, ki se ga mnogi rodovi spominjajo kot pedagoga, ki je v mladih iskal predvsem znanje, je na svojem praznovanju prebiral zgodbe iz svoje zadnje knjige Posvetila dragemu očetu in zaključil večer s črtico o Lepi nedelji, ki jo je napisal ravno ob svojem praznovanju. V njej je opomnil bralce na globine in širine bivanja in življenja, ki se nenehno vrača k novemu rojstvu, k novi sreči.

AMADEJA KOMPRIJ

Vinko Šmajš Lepa nedelja

Izvila se je iz sanjskih plodov moje biti ...Lepa je tudi bela nedelja.

Lepa in bela, bela in lepa, cvetoča in bela. Prvi cvetovi, nemirni beli angelčki – spomladanski viharni piš – jih podi v lase, v oči, polne svetlih trepetajočih solz, spreminjajočih se v dehteče šmarnice, prežihovsko ubrane iskajoč v tisti porasli jami, trepetajoč v večernem nemirnem soncu, da z dolgimi, zdaj zamolklimi in nato s svetlimi, gorečimi ogenjčki zavriskajo z božjo, kot medico sladko dušo ...Lepa, italijansko tudi bela, bela, bela ...Darovi se poslavljalo od Vstajenja, Tolstojevega vstajenja, Voskresenija. Erotika slovenske pokrajine sega v dušo. Koliko so in še več nebeških poti! Ne včeraj in danes, jih sovražijo in opajajo rezki žvižgi jeklenih ptic, ki jih razbur-

Foto: arhiv

kano morje vsesa v hlad, da izgine več sto vernih v skromnih belih haljah ...

Trup obremenjene ladje tone gladino in z njo čarobna markacijska skrinjica, ki je spregovorila, kjer so bele halje, zakaj svetli biseri žalujočih na obali, prosijo, rotijo, molijo – vse zaman ... Kolega Josip v Individuumu roti, prosi, naj homo sapiens prežene zlo vseh barbarskih početij in pred božjim prstom prepereči Apokalipso / svetovno gorečo morijo in vode – propast človeštva.

Skozi okno dremlje sonce. Otrok sem, v zakrpani srajci. Moja mama nemirno čaka botro. Mojo krstno botro. Ta nobeno mlado leto ne pozabi na belo nedeljo. Njene sive oči govorijo kot angeli. Veter ne tuli več. Blagost nature se zbira v nestrpnosti trenutka. »Glej sinko Vinko, botra B že prihaja!«skrijem se za dišeči in rdeči japonski grm. Ona pa vse bliže in bliže po obrasli mehki potki. Le od kdaj so darovi dani otroku...?» »Pst... že je čisto blizu!« Ah, vendar! Obraz se skriva za mamino krilo. Oče se kot svetlomer i usmerijo v botrino postavo. Njene ozke in iščoče oči me vabijo – »No, le pridi in bratje tudi.«

Iz polnega iz vrb spletenega cerkve vabijo praznične dobrote; rumeni kolački, velikonočni pirhi in sonce, ki kot razigrano pleše v maminih in naših očeh. »Otroci ne pozabite dobro pogledati!« Rozine drobnih prstkov se ustavijo. »Ste že odkrili?« Desetak se zlato zablešči v rokah. Deset, desetak, desetak, kakšno otrokovo bogastvo!

Da, Velika noč ni pozabila; podarila je za najsrečnejše trenutke naše, mnogokrat trde, neutešene mladosti. Ali kakor je že zapisal škof Anton Martin Slomšek: »kar sprejemamo je življenje in kar dajemo je sreča.«

Pravkaršnje pravnukijino rojstvo, Živino rojstvo, je naš mali sonček. Naša velika sreča! Da, nepopisana sreča pred več stoletji, včeraj in danes! Ne zaklepaj »kamrice«, naj bo sonce sreča nas vseh!

Prva nagrada za film »Zgodba o V. M.«

Dijakinje 3. U likovne smeri umetniške gimnazije Velenje pod mentorskim vodstvom Aleksandre Dolenc Gojevič in Željka Opačka, so prejele prvo nagrado na letošnjem natečaju kratkega arhitekturnega filma, ki ga razpisuje Muzej za arhitekturo in oblikovanje, na temo »Arhitektura 19. stoletja na Slovenskem«. Natečaj se je zaključil 31. marca 2014. Nanj je prispelo 12 filmov.

Film predstavlja zgodbo V. M. – zgodbo Vile Mayer v Šoštanj. Nedavno prenovljena vila, zgrajena na prehodu 19. v 20. stoletje, je predstavnica meščanske arhitekture iz obdobja poznega historizma.

Foto: arhiv Gimnazije Velenje

Strokovna žirija, v kateri so bili režiser in scenarist Matjaž Ivanišin, višja kustosinja MAO Natalija Lapajne, umetnostni zgodovinar dr. Franci Lazarini, filmski delavec Jurij Meden in režiser, scenarist in montažer Amir Muratović, so film ocenili kot izstopajoč.

Iz strokovne obrazložitve: »Zgodba o V.M.« dijakinj 3. letnika Gimnazije Velenje je zgodba, ki prazno lupino stavbe naseljuje z vsebino. Z dotiki in igrivostjo oživlja zaprašene muzejske predmete. Papirnata

očala usmerijo pogled k stropni poslikavi, papirnata ogrlica je posnetek balustrade, ki odpira pogled na mestne ulice. Nakit in naglavno okrasje iz papirja pričata o zabavah in živahnem družabnem dogajanju v vili. Dekletom je uspelo na izviren način ujeti duha časa ter skozi lastno gibanje in premišljeno izbrano glasbeno podlago poudariti arhitekturne elemente in ritem v arhitekturi.«

Foto: arhiv Gimnazije Velenje

Film je objavljen na svetovnem spletu. Predstavljen pa bo tudi v Šoštanju na Poletnih filmskih večerih 2014, ki jih organizira Muzej usnarstva na Slovenskem v sodelovanju s Studijem Mozaik, dne 28. in 29. avgusta 2014.

V. M.

Z godbo v poletje

Korak v poletje so v Šoštanju pripravili z nastopom Godbe veterana Univerze za III. življenjsko obdobje Velenje, ki deluje že od leta 2006.

Foto: Amadeja Komprej

Koncert je bil na prostem na Trgu bratov Mravljakov. Godbeniki so se predstavili s trinajstimi skladbami, hkrati pa so bili povabljeni k besedi. Dirigent je Aljoša Pavlinc, letošnji diplomant akademije za glasbo v Ljubljani, sestav že od začetka animira Alojz Kričej.

V godbi, ki šteje osemindvajset članov je tudi flautistka, edina ženska predstavica. Godbeniki imajo na leto tudi do dvajset nastopov, vadijo pa v Glasbeni šoli Velenje. V njihovih vrstah je nekaj članov Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj, precej jih je iz vrst Pihalnega orkestra premogovnika. Ostalim članom predstavlja Godba veteranov prijetno obliko glasbenega druženja. S koncertom so na Zavodu za kulturo Šoštanj povabili Šoštanjčane k nizu prireditev, ki bodo potekale v tem poletju.

MILOJKA B. KOMPREJ

Vurberk 2014 v znamenju ansambla VIKEND

Konec meseca junija se je odvijal že 23. Festival Vurberk 2014. Nesporni zmagovalec festivala je bil tokrat ansambel Vikend, ki je prejel kar tri nagrade.

Foto: arhiv

V konkurenci so nastopili ansambli: Petan, Pogled, Glas, Prva liga, Tik-Tak, Azalea, Mladika, Divja kri, Štrajk, Potep, Vikend in Pajdaši.

Ansambel Vikend je prejel nagrado za najboljšo večglasno vokalno izvedbo, to je plaketo Jožeta Šifrarja, nagrado v vrednosti 700 € in plaketo za skladbo Zaljubljen za najboljšo skladbo Slovenije (nagrada radijskih postaj za najboljšo skladbo) in pa Zlatega zmaja festivala (seštevek glasov strokovne komisije, urednikov radijskih postaj in občinstva).

In kaj pravi Rajko Petek, vodja ansambla Vikend, na omenjeni uspeh? »Vikendaši se polni lepih vtisov vračamo s festivala Vurberk, kjer smo osvojili kar tri nagrade. Na odru smo pustili srce in res smo veseli nagrad. Uspehi ne pridejo čez noč. Za uspeh je treba garati, vztrajati in biti optimističen. Vsi ansambli so v teh časih dobri, tako da ima žirija res težko nalogo. Na festivale hodimo že od leta 2009 in vsak festival ima svoj čar, saj spoznaš nove ljudi, izmenjuješ izkušnje ter si prisiljen delati, prav tako pa se lahko predstaviš širni Sloveniji. Recepta za uspeh ni, je pa veliko v prvi meri, da si s člani ansambla kot eno, da dihaš skupaj, da sprejemaš skupne odločitve in da si to kar si. Zahvaljujemo se še enkrat vsem urednikom radijskih postaj, ker ste nas izbrali, ker verjamete v nas. Še naprej se bomo trudili za vas z dobrimi vižami. Hvala vsem, ki ste glasovali za nas in vsem, ki nas podpirate na naši poti in verjamete v nas!«

Letos so se udeležili tudi festivala Števerjan, kjer so skladbo Lahko bi te objel prišli v finale festivala. 22. 8. pa se bodo z dvema novima skladbama predstavili na festivalu Ptuj. Fantom želimo takšnih uspehov še veliko.

MELITA JELEN

Podstrešno stanovanje - pogumno do vrha

V moji praksi je prenova podstrešnega prostora vedno izziv. Iz starega, temnega podstrešja urediti svetel, prijeten bivalni prostor, kjer lahko ponoči iz postelje ujameš tudi zvezdni utrinek.

Pri načrtovanju je potrebno vedno upoštevati tudi želje in navade naročnika, pri tem pa ne smemo prezreti nekaj osnovnih načel oblikovanja podstrešnega prostora.

Kakšna je razlika med mansardnim stanovanjem in podstrešnim?

Mansardo je pionirsko zasnoval francoski arhitekt François Mansart (1598-1666). Namen prvih mansard je bil izkoristiti neobdavčen prostor na podstrešjih objektov v takratni Franciji. Francija je v tistem času sprejela zakon o obdavčitvi objektov glede na število nadstropij. S tem je mansarda postala dodana vrednost objektu.

V Sloveniji se mansardni zaključek strehe začne pojavljati kasneje v obdobju gradnje imenitnejših vil po francoskem vzoru, na obrobju večjih mest. Razlika med mansardo in podstrešnim stanovanjem se pojavi pri prvinski zasnovi. Mansarda je vnaprej načrtovan bivalni prostor za razliko od podstrešnega, ki je v prvotni funkciji imel vlogo skladiščenja in shranjevanja.

Vsi poznamo zgodbo številnih slovenskih družin, ki so izkoristili dodaten bivalni prostor na podstrešju hiše. Že nekaj časa pa se pojavlja trend tudi pri novogradnjah, izkoristiti bivalne površine v podstrehi. Le peščica je takšnih, ki ta prostor še vedno pustijo skladiščanju.

Vir: splet

Ker so se skozi leta na našem trgu pojavili materiali, ki so ognjevarni in nudijo specifične tehnološke rešitve (strešna okna, svetlobniki, mavčno-kartonaste plošče, ognjevarni premazi, izolacijski materiali, itd...) so se množično začeli izrabljati tudi podstrešni prostori.

Danes so ponekod podstrešna stanovanja bolj cenjena kot sami navadni prostori s standardno višino stropa in kubičnih oblik.

Pri zasnovi podstrešnega prostora je potrebno maksimalno izkoristiti in izrabiti dan volumen. Največja napaka je, da investitorji zaprejo strop na višini »klešč«, klasične višine 2,5 m. S tem prostor izgubi veličino in razsežnost. Stranske poševnine pa uporabniku dajejo občutek utesjenosti.

Zato vedno svetujem investitorjem, naj pustijo prostor odprt »do vrha – do špice«. S tem prostor pridobi potrebno količino zraka, dodatno osvetlitev in občutek veličine prostora. Zaradi kvalitetnih materialov

Vir: splet

toplotnih ovojjev, se ni treba bati uhajanja toplega zraka in toplotnih izgub.

Eдинstvena prednost mansarde je tudi ta, da je streha vir svetlobe. Po slovenskih predpisih morajo imeti bivalni prostori vsaj 20 odstotkov okenskih površin glede na tloris. Pri količini svetlobe v prostoru ne igra vloge le število okenskih odprtín ampak tudi njihova razporeditev in lega. Poznamo različne oblike osvetlitve: svetlobniki, strešna okna, vertikalna okna in frčade.

Najbolj primerno in tudi najpogostejše uporabljeno v praksi je strešno okno. Ker je strešno okno v naklonu, je s tem tudi bliže zenitu. Zenitalna svetloba je brez odsevov iz okolja in vključuje ves spekter sončne svetlobe. S tem pridobimo pravo osvetlitev za bivalno ugodje.

Pomembna je tudi pozicija strešnega okna.

Vsekakor je razlog bivanja v mansardnem oziroma podstrešnem prostoru zaradi razgledov, ki jih ujamemo na višini. Zato je potrebno strešno okno vgraditi na višino (90 do 110cm), kjer lahko uporabniku, če sedi, nudi pogled na okolico in s tem preide tudi del le-te v prostor.

V primeru, da se odločimo za frčado, naj bo ta oblikovno primerna videzu, stilu in pravilnim razmerjem celega objekta. Žal v slovenskem okolju prevečkrat vidimo nepravilno oblikovno umeščene frčade in razne kubične forme na že obstoječih hišah.

Pri načrtovanju mansardnih in podstrešnih stanovanj svetujem pomoč arhitekta. Še kako pomembno je strokovno mnenje pri izbiri in snovanju barv, notranje opreme in pohištva.

Prostor kot tak, je zaradi poševnin zelo omejen, zato je potrebno smiselno izkoristiti vsak kotiček tudi t.i. »degradirane - mrtve« kote. V takšnem stanovanju nam je ponujena razgibanost volumnov, dekorativni konstrukcijski detajli, lahko tudi vidno ostrešje, ki je včasih krasen arhitekturni element. Višine in odprtost do vrha nam omogočajo v prostor vključiti notranje balkone, podeste in galerije, ki ustvarijo posebno ambientalno zgodbo, prostor poživijo in nudijo atraktivne poglede na skrite kotičke.

Vsekakor je lahko podstrešno stanovanje cenovno ugodna rešitev za prvo stanovanje. Mogoče pa tudi prav želja posameznika.

Verjamem, da je tudi našem mestu in njegovi okolici precej lepih podstrešnih ambientalnih zgodb. Te so za vsakega poseben prostor s prepletom svetlobe in dovolim si reči tudi romantike.

muzej
usnjarstva
na slovenskem
ŠOŠTANJ • MUZEJ VELENJE

Klepeti pod Pustim gradom

V zadnjem spomladanskem Klepetu pod Pustim gradom, je v Muzeju usnjarstva na Slovenskem, gostoval domačin Valentin Heindl-Zdravko, ki pa ga širom Slovenije poznajo pod vzdevkom Petelin. Rojen je bil v Družmirju, vendar se je družina leta 1954 preselila v - kot sam v šali pravi- svobodne Metleče.

Foto: Katarina Fužir

Po šolanju se je sprva zaposlil v tovarni usnja, vendar je kmalu zatem zamenjal delovno mesto in tako do upokojitve delal v vrtcu. Svoje ročne spretnosti je opazil dokaj pozno, pri malo več kot tridesetih letih, ampak je prav zaradi njih postal poznan po celi državi in tudi širše. Gre namreč za izdelovanje petelinov in kokoši iz lipovega lesa, ki jih je v svojem prostem času izdelal nešteto in jih izdeluje še sedaj. S svojo domačo obrtjo se je proslavil tudi v televizijskih oddajah Lojtrca domačih, Videomeh in časopisnih akcijah Osina podoknica Nedeljskega. Postal je pravi zaščitni znak teh prireditev. Kot dolgoletni član turističnega društva Šoštanj pa je bil prav tako zelo aktiven na področju pustnega karnevala in pa prižiganju plavajočih luči na družmirskem jezeru, srečanjih objezerskih krajev, itd. S svojimi izdelki je prepotoval celo Slovenijo tudi v okviru sejmov domače obrti. Kljub temu, da je v zadnjem času zaradi slabšega zdravja, malo manj aktiven, še vedno nasmeje ljudi s svojim humornim pogledom na svet okoli sebe. Po koncu klepeta je vsakemu obiskovalcu za spomin podaril svoj izdelek - petelina seveda.

JERNEJ HOZJAN

Aktivnosti Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva v prvi polovici 2014

Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo ŠMZD je v sklopu predavanj na temo prve svetovne vojne, katere 100-letnico obeležujemo prav v letošnjem letu, v prvem polletju organiziral tri predavanja.

Foto: arhiv

Prav vsa predavanja so potekala v prostorih Muzeja Velenje na velenjskem gradu, ker so tudi prostori ŠMZD-ja, kot prvi pa je 3. aprila predaval dolgoletni redni profesor na mariborski filozofski fakulteti dr. Franc Rozman. Dr. Rozman je predstavil razloge za začetek te apokalipse ter vlogo vesilil in ponovne delitve kolonij pri tem. Kot naslednje v letošnjem sklopu predavanj, se je 6. maja odvijalo predavanje prof. zgodovine Dijane Šmon iz Topolšice, ki nam je predstavila kako je potekalo življenje v Šaleški dolini, v času prve svetovne vojne. Predvsem na tem področju je še mnogo neraziskanega in to je tudi večkrat poudarila. Zadnje predavanje pred poletnim premorom pa se je odvijalo v četrtek 5. junija, ko je dr. Bojan Himmelreich iz Zgodovinskega arhiva Celje predaval o življenju v zaledju fronte, prav tako v času prve svetovne vojne, predvsem na celjskem področju.

V jesenskem času pa ŠMZD načrtuje še slovesnost ob 20 letnici ustanovitve društva, ter še nekaj predavanj, na katere so vljudno vabljeni tako člani, kot tudi vsi ostali, ki jih zgodovina zanima. Podrobnejše informacije pa seveda sledijo v prihodnje.

Še vedno pa društvo poziva vse, ki doma še hranite gradivo iz časa prve svetovne vojne, da stopite v stik z njimi (predsednik društva Miran Aplinc, 03/ 898 44 22).

JERNEJ HOZJAN

Ob 70. obletnici

Prišlo je poletje in z njim meseci, v katerih se običajno ne dogaja prav veliko, čeprav v tem letu ni ravno tako.

Raje se posvetimo drugi zadevi. V tem letu je namreč preteklo že 70 let od strmoglavljenja ameriškega in britanskega bombnika na področju občine Šoštanj. Prav na to nas je te dni Zvone Čebul znova spomnil in presenetil s smelim dejanjem, saj je svoji zbirki razglednic, ki jih izda vsake toliko časa, dodal dve novi. Kot zaveden Slovenec in Šoštanjčan nam je že velikokrat pokazal pot, ki je iz pozabe priklicala ta ali oni dogodek iz naše preteklosti. S tem je na nek način eden redkih, če ne kar edini, ki v občini Šoštanj še izdaja razglednice, za kar mu gre vso priznanje. Prva razglednica obuja spomin na Janeza Puharja (1814-1864), o kateri bomo govorili več ob drugi priložnosti. Druga razglednica je tokrat posvečena dogodku izpred 70. let,

s katerim se je zbiratelj Zvone Čebul ukvarjal že dlje časa. 24. maja 1944 je namreč v neposredni bližini mesta strmoglavilo sestreljeno zavezniško letalo. Čebulov sin Samo je navezal stik s sinom preživelega člana posadke ameriškega letala. Steve Fossey je pred nekaj leti prišel v Šoštanj, da bi obiskal kraj, kjer je njegov oče srečno preživel letalsko nesrečo. Nekatere podatke za razjasnitev okoliščin dogodka so posredovali Zvone in Samo Čebul, Igor Verdev, Ivan Topolšek ter drugi viri.

Za razumevanje dogajanj leta 1944 pa moramo dodati še nekaj dejstev. Vojna v zraku je bila že od začetka vojne odločilen dejavnik nad morjem in nad kopnim. Premoč Luftwaffe iz let 1939-41 je hitro kopnela in od 1942 se je razmerje sil obrnilo na stran zaveznikov. Tako od maja 1942 beležimo strateško in taktično bombardiranje Nemčije vse do konca vojne. Že sredi leta 1943 so začeli zavezniki iz baz v Libiji, južni Italiji in Malti bombardirati cilje v Avstriji, južni Nemčiji, Jugoslaviji, Bolgariji, Romuniji in na Madžarskem. Kljub veliki škodi so Nemci celo povečali proizvodnjo v okupiranih deželah, kar je tudi razlog obsežnega bombardiranja zaveznikov od 1944. Nemško vojno letalstvo je bilo skoraj povsem razbito, protiletalska obramba maloštevilna. Marjan Žnidarič ugotavlja, da je iz intenzivnosti in načina napadov mogoče sklepati, da je šlo pretežno za pomožne cilje zavezniških letal. Med vračanjem so preostanek tovora namreč odvrgli na najustreznejše pomožne cilje.

Letalo je bilo sestreljeno ob 10.10 s strani nemškega Messerschmitta Bf-109 iz sestava JG-27, ki je bil ta dan v Zagrebu. Pilotiral naj bi ga nadporočnik Altnorthoff, ki pa je bil še istega dne sestreljen na relaciji Žalec-Novo Celje. Očividci, med njimi Zvone Čebul in Ivan Topolšek, so povedali, da je letalo priletelo iz smeri Pesja in z velikimi težavami preletelo Gorice, nato se je tik nad hišami naglo povzpelo in obrnilo na hrbet ter zrušilo ob gozdu pod Goricami. To letalo je bil bombnik B-17F, s serijsko številko 42-31841, vendar danes vzdevka, s katerim so letalci po navadi poimenovali svoje letalo ne poznamo. Pripadalo je 15. zračni sili, 5. bombnemu krilu, 463. bombniški skupini, 775. bombnemu eskadronu. Eskadrilja je imela bazo v italijanskem mestu Celone, cilj leta je bil Atzgersdorf, Avstrija. V posadki so bili:

- 1st Lt. Russell H. Orf - Pilot (KIA)
- 2nd Lt. Edward E. Weiss - Copilot (POW)
- 2nd Lt. Carl J. Janas - Bombardier (KIA)
- 2nd Lt. John J. Wyckoff - Navigator (KIA)
- T/Sgt. Max E. Coddington - Flight Engineer (POW)
- T/Sgt. William H. Fossey - Radio Operator (POW)
- S/Sgt. James M. Drennan - Ball Turret Gunner (POW)
- S/Sgt. Cornealius V. Snedeker - Left Waist Gunner (POW)
- S/Sgt. Ralph E. Goff - Right Waist Gunner (POW)
- S/Sgt. Thomas R. Bates - Tail Gunner (evaded).

bombnik Boeing B-17 F

letalo je padlo na območje, kjer so danes hiše (x)

hladilnika

Steve Fossey, sin radijskega operaterja, ki se je rešil iz letala skozi loputo spodaj

zbiratelj Zvone A. Čebul

ostanki ameriškega letala Boeing B-17 F, ki je med 2. svetovno vojno strmoglavilo v Šoštanju

Letalo je pred zasilnim pristankom odvrгло bombe v Ravnah pri Šoštanju in nastali so kraterji (levo), umrl otrok v zibelki. Rep letala odpadel ob sedanjem jezeru pri ribiški koči.

Razglednica iz zbirke Zvoneta A. Čebula.

Povrnimo se znova k dogajanju v Šoštanju. Nad Gregorčevo hišo v bližini mesta je 24. maja 1944 prišlo do hude letalske nesreče. Učiteljica Marica Trobej je v dnevnik zapisala: »Današnji dan nam je prinesel zopet zračne ceremonije. Kmalu po tretji uri zjutraj so pričeli brniti visoko nad oblaki bombniki. Bučalo je, da so se tresle šipe. Že je pretekla skoro ura in še vedno novi vali so prihajali. Kar naenkrat se sliši brenenje lovcev, ako preganjani so (neki), ta moment se sliši par strelav s strojnico, /.../ in kmalu smo opazili težek bombnik kako pada v krogih proti zemlji. Nekaj pilotov je odskočilo, na večih krajih so eksplodirale bombe, ena je zadela hišo Poštajnerjevo in ubila malega otroka. Tragično tembolj, ker so očeta ustrelili pred dvema letoma Nemci. Deli bombnika so padli na različnih krajih, rep pri kopalskišču, perut v Pesjih itd., bombnik sam pri Šoštanju, kjer je zgorel. /.../«

Bates je pobegnil k partizanom, 18. junija 1944 že zapustil Slovenijo in se 19. julija že vrnil v svojo enoto. Tik pred strmoglavljenjem je v letalu ostal samo bombardir, ki je takrat že bil mrtev, navigator je izskočil, a se mu padalo ni odprlo, pilot pa se je ponesrečil pri pristanku s padalom, ko je udaril ob drevo. Ostali so srečno doskočili, vendar jih je, z izjemo enega, vse zajela nemška policija. Samo Čebul, ki je že dlje časa pilot v Kanadi, je navezal stike s sinom preživelega radiotelegrafista Williama Fosseyja. Njegov sin Steve je povedal, da je bil oče po pristanku s padalom ujet in kasneje v ujetništvu v Nemčiji. Samo Čebul na podlagi podatkov (opis cerkve za obzidjem na hribu in potem marš v Šoštanj v spremstvu nemških policistov) ugotavlja, da je doskočil v Skornem pri Šoštanju. Mladi šoštanjski fantje so bili prvi pri razbitinah, takoj za njimi

pa nemška policija. Letalo je kasneje zagorelo. Po pričevanju očitovcev je eden od letalcev pristal v krošnji drevesa ob Pečovnici, od koder ga je snela Nemška policija.

Vendar v tem letu to ni bil edini dogodek pomemben za občino Šoštanj. V Lokovici proti Paškim Vrhom je 5. novembra 1944 strmoglavil bombnik, z označbo KH243 Liberator 178 Sq. Bombnik v Lokovici je bil RAF Liberator VI, torej ameriški Consolidated B 24 J Liberator, katere so američani potem, ko so jih sami uporabljali, dali britanskemu RAF v uporabo, ker so bili "war weary" - zdelani. 178 Squadron je prišel v Italijo (Celone, Amendola) marca 1944. To letalo je bilo eno od 12. v sestavi večje formacije 56 Wellingtonov in 35 liberatorjev z letalom vodnikom Halifax iz 614 Sq. Iz matičnega letališča so na nočnem oskrbovalnem letu 7 odvrgli zaloge, 400 zabojujnikov za partizanske sile na osvobojenem ozemlju. Ker je bilo vreme lepo, sta se dve letali spopadli s sovražnikovimi lovci. Te noči so Nemci sestrelili dve letali, prvo je strmoglavilo pri Gornjem Gradu, drugo pa nad Lokovico. Samo Čebul predvideva, da jih je sestrelil Hptm. Krause St.Kpt. of 6./NJG101. Po podatkih Avstralskega kraljevega letalstva pri Ministrstvu za obrambo nesreče ni preživel nihče od članov posadke:

- STEWART, Derek George - (Warrant Officer); Service Number - 408578
- DAVIE Stanley Richard - (Sergeant, 20 Navigator); Service Number - 1803355
- MATTHEWS Ivor - (Sergeant, 26 Flight Engineer); Service Number - 529628
- AHORN S - (Sergeant); Service Number - 2202890
- LOUGH Francis William - (Sergeant, 24 Air Gunner); Service Number - 549446
- O'KANE Gerald Joseph. - (Sergeant, 20 Air Gunner); Service Number - 1597880
- BOGIE William Greig - (Sergeant, Bomb Aimer); Service Number - 1370143.

strmoglavljati proti tlom. Spričo izgube višine je z veliko hitrostjo zadelo v gozdnat hrib pod redko naseljenim naseljem Veliki vrh. Prišlo je do velikega požara, ob tem pa so se pojavila neosvetljena lovška letala in preletela kraj nesreče. Tone Florjanc se je naslednje jutro s prijatelji podal na kraj strmoglavljenega britanskega letala, kjer so se jim pridružili terenci. Na pogorišču so ugotovili, da nihče od članov posadke ni preživel. Posadko so pokopali na ravnici nekaj deset metrov pod krajem nesreče. V naslednjih dneh so domačini odnašali uporabne dele letala tako, da danes o njem ni več sledu. Tone Florjanc je povedal, da so julija 1945 prišli v Lokovico Britanci in z njihovo pomočjo ekshumirali trupla posadke in jih odpeljali. V zvezi z letalom je bil na domu zaslišan še sredi leta 1946, nakar zanimanja ni bilo več. Dogodek je med domačini močno odjeknil in vse do danes ostal v kolektivnem spominu.

Jožefovo nedeljo 19. marca 1944 so si zapomnili ne samo ameriški piloti ampak tudi Šoštanjčani. Franc Pristovšek iz Šoštanja, je rad pripovedoval o tem dogodku. »Kakšen dan, Jožefova nedelja! Okrog 12. ure so se tega dne vračali iz Nemčije ameriški avioni. Leteli so v smeri proti Celju. Na nebu je letelo 400 bombnikov v višini nad 6000 metrov. Ko so bili nad Šoštanjem in Šentandražem, se je vnela bitka med ameriški in nemškimi lovci.« In nekaj jih je bilo sestreljenih. Bili smo prestrašeni. Takih bitk in tragedij še nismo doživeli. /.../.« Ob tej priložnosti je bil sestreljen ameriški bombnik B-17, ki je po besedah Zvoneta Čebula strmoglavil v Zgornji Savinjski dolini. Po nepopolnih podatkih je bil bombnik Nr. 644, 414 B. SQ. 97 B. G. sestreljen Podhoma. Posadka je srečno izskočila, vendar so Nemški orožniki zajeli devet članov posadke je zapisal Žnidarič. Dva člana posadke sta doskočila blizu kmetije Rogelšek, po domače Pušnik, v Lokovici (foto). Drugi bombnik B-17F je strmoglavil v bližini Andraža nad Polzelo, tretji bombnik pa je strmoglavil in zgorel na območju Travnika.

V Andražu nad Polzelo so letos v spomin na zgoraj opisani dogodek postavili spominsko obeležje, dogodka pa se je udeležil tudi

Razglednica iz zbirke Zvoneta A. Čebula.

Med prebivalci Lokovice dogodek seveda ni ostal neopažen. Tone Florjanc je povedal, da se je zgodilo pozno ponoči, noč je bila jasna, vidljivost dobra, ter da je bil britanski bombnik osvetljen, najverjetneje zaradi požara na letalu. Letel je na veliki višini, ko se je začel iz njega valiti dim, hitro je začel izgubljati višino, nakar je prišlo do eksplozije, ki je odnesla del desnega krila. Letalo je začelo odnašati v desno in

ameriški veleposlanik v Sloveniji. Tudi v Dobrni so v teh dneh v spomin na strmoglavljenje bombnika postavili obeležje. Na območju občine Šoštanj sta strmoglavila kar dva zavezniška bombnika, zato je na mestu vprašanje, kaj bomo z dediščino in spominom ob 70. obletnici storili mi.

MIRAN APLINC

Belo bela ptica

Naveličana sebe in v nedogled razpotegnjenega aprila, ki ga ni in ni hotelo biti konec, vsaj po nadležni oblačnosti in nenehnem deževju sodeč, ne, sem se prekladala po kavču, z daljincem v roki.

Nekje so grozile poplave, drugje plazovi, marionete na političnem prizorišču me nikoli niso kaj prida pritegnile, izbor filmov je mejil na načrtno poneumljanje, mojo notranjost pa je preplavljala čudna melanholija. Nekajkrat sem celo pomislila, da to že rahlo smrdi po depresiji ali pač po nekem nenavadnem psihičnem stanju. Iz turobnosti in nevarnega samopomilovanja me je zdramila hčerka: »Vau, si vidla? Zara ima nove fotke na facebooku! Noro!« Malce me je zdramila, a pretiranega zanimanja ni uspela priklicati. Ko njenemu čudenju še nekaj minut ni bilo konca, sem se le dvignila iz svojega gnezda, kot sem rekla dvema pomečkanih plišastima odejama, ki sem jih ovijala okoli lenobnega telesa. »Pa da vidimo, kaj je tako zanimivega med tistim kamenjem,« sem zdolgočaseno zamomljala, kot da me je nekdo pravkar prisilil, da sem premaknila svoje zastale ude. Zara, moja starejša hčerka, se je že nekaj mesecev potepala po severu, jaz pa sem se predajala sanjarjenju, da se zgodi čudež, da dobim tisoč evrov in jo grem obiskat.

Stojim na robu z mahom in tu in tam rjavo, šopasto travo poraščene ravnice. Globoko pod menoj morje buta v črne skale, jih spodjeda, jih stoletja prepričuje k vdaji, a se ne dajo. Strmo se dvigajo nad gladino in moje, za matematične funkcije zadolžene možganske celice, spodbujajo k aktivnosti. Če je pod menoj ničelna točka nadmorske višine,

kje zdaj stojim jaz? Oceniti višino takole, s pogledom navzdol, se mi zdi nemogoče, a po hladnem potu na hrbtu hitro zaključim, da je gotovo dovolj, da si in te ni. Kakšna misel ali bolje – nesmisel - si in te ni. A kaj bi o smislu, ko pa je tu tako ali tako vse nenavadno, čudno, skrivnostno.

Sonce v daljavi ni padlo v morje, kot sem vajena z jadranskih obal. Kar obviselo je nad gladino, le nekam manj jasno je postalo, skoraj, kot bi ga nekdo čisto narahlo zavil v prozorne tančice, ki ga ne zastrejo, le del svetlobe posrkajo vase. Stojim in s pogledom motrim okolico. Stojim na jeziku, naravnem pomolu, rtu ali pač ostanku skal, ki so se bolj vztrajno upirale morju, kot pa tiste, samo kak meter levo ali desno od njih. Stojim na klifu, ki se navpično dviga iz belo razpenjene vode. Na črno črnih špranjastih skalah spijo ptice. Bele so, kot so bele zaplate snega na bližnji vzpetini, bele, kot je bela morska pena pod menoj. Prepoznam jih šele po nekajminutnem nepremičnem strmenju v mogočno steno, ki se pred mojimi očmi dviga iz vode in ko se obrnem za sto osemdeset stopinj, pred seboj vidim zrcalno sliko prejšnje. Spet črne skale in belo bele ptice na njih. Šele zdaj se zavem nenavadnosti kraja, na katerem sem se znašla. Prevzeta od veličastnosti občutka, od zavedanja svoje majhnosti ali preprosto ohromljena od zlovešče slutnje, se ne morem premakniti. V trenutku zavedanja statike zaprem oči in že stojim na dirigentskem odru. Izmenoma buta v skale na dnu levega in desnega zaliva. Neutrudno buta in jaz sem le skrivni občudovalec velikega dirigenta, ki stoletja in stoletja vodi orkester, ki nikoli niti za trenutek ne pomisli, da bi sestopil, ki nikoli ne odloži dirigentske palice, ki nikoli ne dovoli razglašnosti, ki nikoli ne zapusti, kar mu je bilo zaupano.

Vir: splet

Naslednji dan je minil v obujanju sanjskega prizora na klifu. Nisem vedela, kam naj ga umestim, toda kar naenkrat je šinilo skozi možgane – dežela ognja in ledu, Zarine fotke. Prepričana, da vem, kje sem minulo noč potovala, sem prižgala računalnik in začela brskati po spletu. Našla sem črne peščene plaže, našla vulkane, a nikjer ni bilo črnih klifov, vendar je bilo moje prepričanje neomajno. Sanje sem razumela kot sporočilo, ki ga moram le prevesti v jezik razumevanja. In sem ga. »Na Islandijo bom šla,« sem rekla Maji, ko je proti opoldnevu le vstala in prišla na balkon, ne k meni, temveč na čik. »Kako, na Islandijo,« se je čudila. »V sanjah je zmeraj sporočilo, veš. Preprosto vem, da moram tja,« sem nekam odsotno rekla, misli pa so postajale nenavadno hitre – komaj sem ujela eno, že je ni bilo več in že jo je nadomestila nova. Nisem čisto razumela, kaj se dogaja, a zdelo se mi je, da sem ves dan lovila samo sebe, lovila svoje misli.

Stojim na klifu. Zamaknjeno poslušam bučanje morja in krike belo belih ptic. Večina jih je že na črnih skalah, le najbolj neutrudne še v nizkih letih preletavajo valove. Gledam jih ali bolje – strmim vanje in se sprašujem, čemu so namenjeni ti posamezni glasovi. Je to njihov način sporazumevanja? Se tako oglašajo ves dan ali je samo slutnja noči tista, ki jih prikliče? Ne bo se stemnilo, to danes že vem. Sonce bo kar obviselo nad morjem in da je pozen večer, mi s svojim obnašanjem sporočajo prav te snežno bele pernate prebivalke skrivnostne pokrajine.

Previdno prestopim. Samo še en korak k robu. En mišji korak, pa bom lahko pogledala navpično proti nič-nič-nič nadmorske višine. Spet stojim. Spet poslušam, ko mojo pozornost pritegne ena redkih še budnih ptic. Sledim ji s pogledom. Nekaj nenavadnega je na njej. Čeprav jo vidim le od daleč, razločim vsako podrobnost. V hipu se mi zazdi, da me gleda, da bo priletela do mene in me prebodla s ptičjim pogledom, mi spraskala obraz, se naselila vame. Ne zdržim več in hočem stopiti nazaj, zapreti oči in sesti ne mahovnatno preprogo ter zbrati misli. Še nikoli nisem videla česa podobnega in še nikoli se nisem niti podobno počutila. »Hočem-hočem nazaj,« mi kljuva v glavi, noge pa me ne ubogajo in v prsih divje buta. Zavem se, da je moje srce preglasilo pljuskanje valov. Slišim ga in slišim ptico, ki se zmeraj glasneje oglašča. V meni se oglašča. Šele, ko zamižim, odvrne pogled in tik pred mojim čelom spremeni smer. Po nekaj mučnih trenutkih spet odprem oči in vidim, da ta ista ptica pred menoj spleta zanko – nad gladino leti v obliki osmice. »Kaj mi sporoča? Kaj mi sporoča,« se sprašujem. Misel, da hočem ali bolje, da moram stopiti vsaj korak nazaj, je že daleč. Nadomestilo jo je vprašanje nečesa višjega, močnejšega, pomembnejšega za moj obstoj. Vprašanje ptičjega pogleda, sporočila, zanke, osmice. Kdo bi mislil na korake, na prostor in čas, ko pa se pred teboj razpira nekaj mogočnega, nekaj, kar ti sporoča, da si le drobna pika na obzorju, da si drobec, prah, zrno mi-vke. »Le kaj misli ptica o meni, ko me opazuje,« se vprašam. Morda pa name gleda kot na plen, morda pa je večja, kot se zdi. Nikoli nisem znala oceniti razdalje in prav lahko bi tu, na tej neznanu obali, zmedena od nenavadne svetlobe, sredi noči, ki ne bo prišla, gledala v nekaj velikega in ob neupoštevanju oddaljenosti to nekaj zaradi podobne sličice v spominu, razumsko prevedla v ptico.

Stojim in gledam. Slišim svoje srce in ptico. Stojim, gledam in vidim – ni osmica. »Ni osmica,« slišim svojo misel. Ni osmica – ne stoji navpično. Vodoravno pred menoj leži, zarisana v lebdečo nočno svetlobo. Krila belo bele ptice jo rišejo. Bistvo ni v razdalji, v oddaljenosti. Pred menoj ni pošast, zares je samo dvonožen pernati stvor, ki spuščča nenavadne krike, a v ptičji velikosti, in ta stvor v pršenje morske pene polaga znak za neskončno. Neskončno. Neskončno. Neskončno. Nova uganka za moj um. Z mislimi zavozlana v vodoravno pentljo pred seboj, se zdrznem. Ptica je spremenila smer. Spet zreva druga v drugo, iz oči v oči.

»Mami, mami, zbudi se,« me je hčerka stresala za rame. »Hej, samo sanje so, poglej me, heeey, poglej me, jaz sem, Maja,« me je mirila, jaz pa nisem mogla potegniti črte med sanjskim in stvarnim. Videla sem tiste ptičje oči in stegnila desnico proti njej. Morala sem, morala sem čutiti. Morala sem se prepričati, da ni pokrita s perjem. Tipala sem in tipala in njena mehka pižama me ni prepričala. Vedela sem, da ne smem ničesar

Vir: splet

reči, vedela, da je neverjetno, nenavadno, a kaj ko je bilo. V mojih mislih, v mojih občutkih, v prsih. Razbijalo je. Še nikoli nisem tako zares čutila bitja svojega srca in za hip me je spreletelo, da človeško srce vendar ne more doseči tako visoke frekvence utripa.

Maja je sedela ob meni in me božala, jaz pa sem samo molčala. Kar koli bi bila rekla, bi jo bilo pahnilo v še večjo stisko. Slišala sem jo govoriti, da jo skrbi zame, da se že nekaj časa nenavadno vedem, celo zdravnika je omenjala, a vse to je bilo nekje daleč. Ždela sem na postelji, s koleno, potegnjenimi na prsi, in se na lahno pozibavala, kot da sem pravkar padla iz nekega drugega časa. Nisem si znala raztolmačiti dogajanja, nisem razumela, zakaj je hčerka ob meni, moje misli pa so se zapletale in zapletale v zanko neskončnosti. Kam me vabi ptica? Kaj mi sporoča? Moram kaj narediti? Me na kaj opozarja? Z glavo, polno vprašanj, sem spet zaspala.

Zjutraj me je Maja nekam prestrašeno gledala in me previdno vprašala, ali je z mano vse o. k. »Ja, draga moja, samo hude sanje so bile.« »Kaj pa si sanjala? Prestrašila sem se tvojega krika. Vrglo me je pokonci, tako grozljivo je bilo,« je spraševala, jaz pa sem se delala, da sem pozabila.

Hčerka je šla v šolo, sama pa sem poklicala v službo in vzela dan dopusta. Na srečo sem si to lahko privoščila, saj bo sodelavka prevzela tekoče delo, jaz pa ji bom ob naslednji priliki vrnila. Rekla sem, da se me loteva prehlad, da potrebujem počitek in to je bilo vse. Nič več nisem razlagala, saj nisem imela časa. Zaklenila sem vrata in s strahom stopila v kopalnico. Slekla sem spalno srajco in gola obstala pred stenskim ogledalom. Počasi sem strahoma dvignila pogled, od prstov na nogah pa do obraza. Vse do srečanja s svojimi očmi nisem bila prepričana, kaj vidim. V ogledalu je bilo moje telo popolnoma spremenjeno. Svetle polti, posejane z drobnimi pigmentnimi pikami, ni bilo nikjer, zares nikjer. Naenkrat sem zaslišala svoje misli, med njimi pa glasove ptic, ki so se odbijali od zidov. Z dlanmi sem si zatisnila ušesa, pa ni bilo nič drugače. Vreščanje je preglasilo misli, zato sem kar gola stopila v kuhinjo in poiskala škatlo s priborom za šivanje. Tam sem hranila navadno britvico znamke Gillette, tako, za vsak slučaj, še iz časov, ko sem več šivala in je služila za paranje napačnih šivov. Odvila sem jo iz papirja in se odločila, da začnem pri levi podlakti. Moram, vsaj poskusiti moram rešiti, kar se rešiti da, ali pa se vsaj prepričati, kaj je in kaj ni, sem mislila, ko sem z njo potegnila proti perju, ki je pokrivalo kožo.

»Mami, odpri že, za božjo voljo,« se je Maja jezila pred vrati, jaz pa nisem mogla narediti niti koraka. Kot ohromljena sem slonela na vlažnih ploščicah, s hrbtom naslonjena na steno kopalnice, obrnjena proti ogledalu, s pogledom, fiksiranim na obris belo bele ptice, ki je v morsko peno spleta znak za neskončno.

TANJA P. HOHLER

Uspešen začetek prvega dela sezone za kolesarje

V kolesarskem društvu Lignit smo sezono začeli odlično. Tekmovalci so se redno uvrščali med najboljše in tudi na progi v Ravnah smo se redno srečevali.

Foto: arhiv

Na svetovnem prvenstvu v štiri-krosu v Avstrijskem Leogangu sta nas zastopala Monika Hrastnik in Urban Rotnik (oba BlackThorn Team), Monika je med dekleti osvojila 9. mesto, Urban pa je poskrbel za 19. mesto v najmočnejši kategoriji in bil tako najhitrejši Slovenec. Prav tako sta nas ta tekmovalca zastopala na tekmah za svetovno ligo 4xProTour, kjer je Monika v Poljskem mestu Szczawno-Zdroj po izvrstnih kvalifikacijah osvojila odlično drugo mesto. Urban pa je v Val di Sole (Italija), poskrbel za svojo najboljšo uvrstitev do sedaj, saj je zasedel 12. mesto.

V olimpijski disciplini BMX sta nas na državnem prvenstvu in Slovensko-Madžarsko-Avstrijskem pokalu v Mariboru zastopala Urban Rotnik in naš najmlajši član Taj France. Po dveh napornih dneh tekmovanja je Urban postal državni podprvak, Taj pa se je razveseli bronaste medalje.

V spustu z gorskimi kolesi je Urban Napotnik nastopil na treh dirkah za slovenski pokal ter na državnem prvenstvu, kjer mu je družbo delala tudi Monika Hrastnik. Na državnem prvenstvu v Blagovici je Monika postala državna podprvakinja med dekleti. Urban žal ni ubranil lanskega naslova, vendar je vseeno osvojil bronasto medaljo, v kategoriji amaterji. Urban je nastopil še na drugi dirki za slovenski pokal v Mariboru, kjer je osvojil nehvaležno 4. mesto. Na dirki v Hrvaškem Buzetu pa je v močni konkurenci stopil na drugo stopničko.

Foto: arhiv

Na naši progi v Ravnah pa smo morali najprej pospraviti hude posledice letošnjega žledoloma. Nato smo uredil še največji skok, kjer najbolj pogumni že izvajajo razne trike. V kratkem bomo zgradili še nekaj skokov, vendar malo manjših.

23. avgusta pa vse vabimo na tekmovanje v Kolesarskem dvoboju, ki bo potekalo na naši progi v Ravnah. Organiziramo ga v sodelovanju z Športnim društvom Ravne, ki po našem tekmovanju organizira še šaljive športne igre in seveda veliko zabavo z ansamblom Novi spomini. Vabljeni!

URBAN NAPOTNIK

Izlet na Krnsko jezero

Vodstvu Kulturno športnega društva iz Belih Vod nikoli ne zmanjka idej, kako bi njegovi člani pozabili na vsakdanje skrbi, se sprostili in naredili nekaj za svoje telo in dušo. Takšna priložnost se je ponudila v soboto, 5. julija 2014.

Vodstvo KŠD Vulkan je pripravilo organizacijski načrt za izlet in pohod na naše največje visokogorsko jezero. Pred nami je bil jasno zastavljen cilj. Povzpeti se moramo do Krnskega jezera v Julijskih Alpah.

Pot smo začeli pri Razpodovniku v Belih Vodah. Planinsko opremljeni smo se vkrcali na avtobus. Med vožnjo smo klepetali in občudovali lepote naših pokrajin. Po prevoženi Štajerski in Gorenjski smo se peljali po delu sosednje Italije in se vrnili nazaj v Slovenijo. Med Trento in Bovecem se je pri vasi Soča cesta odcepila v Lepeno. Parkirali smo pri domu dr. Klementa Juga v Lepeni. Pripravili smo se za pohod in pot nadaljevali v breg po široki stezi, ki se je vila po gozdnatem pobočju. Kljub gostim krošnjam, ki pot skrivajo pred soncem, nas je hoja v breg precej ogrela. Vzpenjali smo se enakomerno, prehodili ovinek za ovinkom in bili veseli, da smo z vsakim prehojenim ovinkom bližje cilju. In res, po slabih dveh urah hoje, se je začelo nad nami svetlikati. Vedeli smo, da naš cilj ni več daleč. Prispeli smo do doma na Krnskih jezerih. Prislužili smo si suhe majice, malico in hladno pijačo. Sproščujoči pogovori, svež zrak, objem toplega sonca in še kaj. Toliko užitkov, da bi lahko kar obsedeli. Kaj pa naš biser Krnskega pogorja? Dvignili smo se in pot nadaljevali mimo pastirske kočice ter po nekaj minutah zagledali čudovito Krnsko jezero, ki ga obdajajo vabljivi travniki, ki pohodnike kar kličejo k počitku. Občudovali smo življenje v jezeru, bogato z ribami, paglavci in še čim. Travnike okrog jezera pa so krasili pisano obarvani cvetovi planinskega rastja, ki privablja poglede vsakega obiskovalca. Vse to razkošje pa leži v objemu mogočnih gor.

Foto: arhiv društva

Nekdo je pogledal na uro. Ugotovili smo, da je že pozno in se moramo vrniti nazaj v dolino. Vračali smo se veseli in zadovoljni. Kljub vsemu pa ovinkov ni in ni zmanjkalo. Noge so postajale vedno težje, korak počasnejši, oči pa utrujene od gledanja, da se ti ne bi po robu postavil kakšen kamen, ki bi ga lahko dolžil za padec. K sreči se to nikomur ni zgodilo. Vrnili smo se do avtobusa. Po okrepcilu nas je šofer Edo po nekajurni vožnji varno pripeljal nazaj v Bele Vode.

Pozno zvečer je minil dan, poln nepozabnih razgledov in užitkov ob nedotaknjeni naravi in čistem zraku. Napolnili smo si baterije in z optimizmom čakamo na nove izzive.

KŠD VULKAN

☐ Srečanje veteranov košarke v Šoštanju

V nedeljo, 8.6.2014 je v Športni dvorani v Šoštanju potekalo, zdaj že tradicionalno, srečanje veteranov košarke. Na turnirju za pokal mesta Šoštanj so poleg organizatorja, Veteranov Elektre, sodelovale še ekipe Luxuris Slovenija 50+, Veterani Domžale in Veterani Kočevje.

Na igrišču smo lahko spremljali mnoge znane obraze, ki so pred leti navduševali s svojimi spretnostmi in znanjem ljubitelje košarke v najvišjih ligah, tudi v Euroligi. Najbolj poznano ime med igralci je zagotovo Dušan Hauptman, ki se srečanja veteranov v Šoštanju redno udeležuje. Tudi ostali igralci niso zaostajali in so pokazali visoko raven pripravljenosti. Akcije in poteze sicer niso več tako hitre, so pa še vedno domišljene in polne košarkarske virtuoznosti, kar mogoče danes ljubitelji košarke pogrešamo pri mlajših, še aktivnih igralcih. Navdušil je tudi domači veteran Vladimir Rizman, saj je v finalu »nasul« nasprotnikom kup trojk in bil daleč najboljši strelec tekme.

Veseli smo, da nam pri organizaciji srečanja pomaga KS Šoštanj, ki nas podpira že drugo leto zapored in se jim za pomoč zahvaljujemo. Prav tako pa so pri organizaciji prispevale vse ekipe, udeleženske srečanja.

Ekipama Luxuris Slovenija 50+ in Veterani Kočevje želimo dobre tekme, visoko uvrstitev in čim manj poškodb na veteranskem evropskem prvenstvu, ki se začne konec junija na Češkem.

Foto: Tomaž Sinigajda

Rezultati:

Veterani Elektra: Veterani Kočevje 64:47

Veterani Domžale: Luxuris Slovenija 50+ 61:70

Tekma za tretje mesto:

Veterani Domžale: Veterani Kočevje 66:52

Finale:

Veterani Elektra: Luxuris Slovenija 50+ 85:65

Vrstni red: **Veterani Elektra, Luxuris Slovenija 50+, Veterani Domžale, Veterani Kočevje**

Tekme sta sodila: Krofl N., Krofl M. (Zagorje)

Vse aktivnosti Veteranov Elektre lahko spremljate, če všečkate ali pošljete zahtevek za prijateljstvo na fb **Veterani Elektra**.

TOMAŽ SINIGAJDA

☐ Ravenčani raftali po Soči ...

... in odkrivali lepote sveta ob Soči. V soboto, 21. junija 2014, zjutraj, ko je marsikdo še spal, sta iz Raven odpeljala avtobus in kombi ljubiteljev adrenalina in pohodništva.

Športno društvo Ravne je namreč za vse svoje člane organiziralo izlet, ki je bil to leto še kako športno obarvan. Po prihodu v Bovec so se ustavili ob Soči na piknik prostoru, kjer jih je že čakala malica izpod rok domačih kuharskih mojstrov, ki so na pot odšli nekoliko prej. Z juho so se okrepčali za nadaljnje podvige.

Nato so se odpeljali do središča Bovca, kjer so se najbolj pogumni izkrcali in preoblekli v neopren ter se pripravili za rafting. Drugi so pot nadaljevali z ogledom krajevnih naravnih in zgodovinskih znamenitosti. Začeli so pri trdnjavi Kluže, pomembnem kulturnem spomeniku in edini ohranjeni tako imenovani koroški utrdbi. V notranjosti, ki je vse do danes ostala popolnoma nespremenjena, so si ogledali muzej, ki so ga dopolnile zgodovinske anekdote lokalnega vodiča. Nekateri so se odpravili še

do bližnje Hermanove utrdbe (Fort Hermann). Nato so se ob reki Koritnici, ki se kasneje izliva v Sočo, odpravili nazaj proti Bovcu.

Najbolj pogumni so sobotni dan preživeli na raftingu na Soči. Foto: Matej Skornšek

Medtem se je druga ekipa pripravila na rafting – oblečene v neopren, s čeladami na glavah in posebnimi čevlji na nogah jih je avtobus odpeljal k slapu Boka, kjer se je dogodivščina, imenovana rafting, začela. Kombinacija veslanja, ekipnega duha, sprostitve, adrenalina in užitka na čisti, smaragdno zeleni Soči v objemu neokrnjene narave okoliških gora. Že po prvih nekaj zamahih je rafting ravske športnike navdušil, brzice so pognale kri po žilah, prava družba pa je vzdušje še popestrila. Nekje na pol poti so naredili postanek, enega izmed čolnov obrnili na skalo in si naredili tobogan, po katerem so se spuščali v Sočo. Po dveh urah užitkov na vodi in približno 10-kilometrski progi se je rafting končal v vasi Trnovo ob Soči. Popoldne sta se obe ekipe ponovno združili na že znani lokaciji – piknik prostoru ob Soči, kjer so organizatorji postregli z dobrotami z žara. Dobre volje, predvsem pa energije ni zmanjkalo do poznih večernih ur.

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

☐ Šoštanjski veterani na 29. spominskem pohodu na Triglav

Slovenske veteranske in borbovske organizacije so letos pripravile že 29. spominski pohod na Triglav, ki se je začel v petek 11. julija 2014 zjutraj, zaključil pa v soboto na zaključni prireditvi ob 13. uri na Rudnem polju na Pokljuki.

Foto: arhiv

Spominskega pohoda na Triglav so se letos četrtič udeležili tudi štirje veterani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj. Kljub slabemu vremenu in manjšemu številu pohodnikov smo se odločili, da osvojimo vrh, ki je bil zavit v gosto meglo. Enim je to uspelo že prvi dan, drugi pa so se podali na vrh drugo jutro. Po osvojitvi očaka smo se podali nazaj v dolino. Pohodnike je ob povratku na cilj na Pokljuki pozdravila velika množica ljudi iz vse Slovenije, ki spoštujejo partizanske vrednote in cenijo slovensko zmago v osamosvojitveni vojni in se na Rudnem polju udeležijo zaključne prireditve s pestrim kulturnim programom. Slavnostni govornik, predsednik Zveze policijskih veteranskih združenj Sever dr. Tomaž Čas, je vse navzoče prisrčno pozdravil in poudaril pomen veteranstva.

LEON STROPNIK

Fotoreportaža

Zavod za kulturo Šoštanj je ponovno poskrbel za obisk mednarodnega festivala uličnih gledališč Ane Desetnice. Šoštanjčani, pa tudi mnogi drugi, so 2.7.2014 napolnili trg pred občino Šoštanj in se prepustili trem pestrim in zabavnim predstavam. Letos so nastopili ustvarjalci iz Avstrije, Francije, Avstralije in Švice, ki so poskrbeli za malo drugačen dan.

FOTO IN BESEDILO: AMADEJA KOMPREJ

